Doğuşlar

Bülent Halil İbrahim GENÇ

İstanbul 2018

www.istanbultevhidokulu.org

İletişim: iletisim@istanbultevhidokulu.org

www.facebook.com/Sonsuzdan-Uzanan-El-577429662314345

youtube-Halil İbrahim Genç

www.youtube.com/channel/UCdJ3PDs-02T5aUEKGxvWmqQ

Baskı: İmak Ofset

0212 656 49 97

İçindekiler

Önsöz.....7

İstenen.....15

Hatmi Meratip Etmek, Seyri Seferde.....19

Resule Sesleniş.....51

Sonsuz Bir Aşk Diledim.....81

Kutb-ül Cihan.....83

Hatır.....85

Aşk ile Vardım.....87

Sarmaşık.....89

Elif.....91

Susalım Biraz.....93

Habib.....95

Söylenecek.....97

Edep Ya Hu Edep.....99

Ne İsteyelim.....101

Aşk.....103

Yaz.....105

Sonu Gelmez.....107

İstekler.....109

Senden Tanrı'ya Uzanan Yolda.....111

Elif Olmak Boynumuzun Borcu.....113

Ben Demekteyim.....115

Adanmış Ruhlar Aranmakta 117
Allah'a Ait Olanlar 119
İnsanım 121
Benim 123
Anka Kuşu Benim 125
Huzur, İslam Ağacı Olmakla Bulduğum 127
Tevhid Demekteyim 129
Önemli Olan 131
Vatan Denilen 133
Cancağızım, Bu Sana 135
Rahmet Dağı 137
İstenen Sensin 139
Zaman 141
Kimler Geldi Kimler Geçti 143
Gel Bana 145
Vicdanıma Dokundu 147
Suç Denilen 149
Ya Resulullah 151
İnsan 153
Zaman-sız 155
Yolunu Kaybettinse 157
Haset, Haris ve Kibir 159
Korkarım 161

Söz 163

Of Dahi Demeyeceksin.....165

Senden Başkası Yok 169

Bil.....171

Sen ve Ben.....173

Hakikat O 175

Garip Hane 177

Dervişlik.....179

Ne Oldu Sana 181

İslam, Sonuçta Edinilmesi Gereken 183

Fırkayı Naciye 187

Özgürlük.....189

Olmasın 191

Bak.....193

Duyarlılık.....195

Koşarım 197

Kargalar 199

Dünyam.....201

Az görme 203

Üzülme 205

Hapsolan Ruhlar 207

Kaçış Yok 209

Evladım.....211

İnsan 213
Rahmet Herkese 215
Kur'an Nedir Bilir misin 219
On Beş Temmuz 221
Sen 223
Esma Yurdumdur 225
Tanrısal Oluş 227
Her Biri Kendi Dünyasında 229
Rahmet Muradımdır 231
Fani Olan İçinde 233
Olmadım Oldum Dersin 235
"Demiştim" Demeyeceğim 237
Dokunmam 241
Hesapsız Allah İçin Yaşamak 243
Ölüm En Hakiki Gerçek 245
Hakkı ile Bul Hakkı ile Yaşa 247
Acılar 249
Kısas Her Yerde 253
Fani Oluş İçinde 255
Kavuşalım 257
Bu Bir Döngüdür 259

Önsöz

Yaşananları anlamlı bulmak us ile mümkün iken anlamlı kılmak ise değer edindiklerimiz ile gerçekleşir. Değerler ile yaşadıklarımızı kendilik alanına katar iken nesnelliğe aşkın metafizik oluşta kendimizi buluruz. Şiirler ile metafizik oluşu, dilde en güzel biçimde yakalarız/ yakalamaya çalışırız.(biridir)

Şiir, değerleri özümsedikçe kendimizi bulduğumuz varoluşsal alanda, en yalın biçimde öznelliğin görünüşe taşındığı doğuştur. Her doğuş, estetik düzeyde kendilik bilincinin yeniden oluşturulduğu sezgisel, duygusal ve kavramsal düzeyde görüye sebep olur.

Şiirsel görü, bir uyanıklık biçimi olup gerçeğe veya her hangi bir yaşanana anlam ve değer katmak ile beraber dilde, estetik düzeyde insan anlayışının görünüşe taşınmasıdır. İnsan sezgi, duygu katılımı ile kavramsal düzeyde şiirle, ussal olarak anlayış biçimi edinmiştir.

Dil, öznelliğin ve öznel oluşun belirimi olan usun bir görünüş biçimidir. Dilde şiir, usun en estetik formasyonda biçim kazanmış durumu olarak duygudan ve sezgiden soyutlanmadığı içindir ki ussal oluş ile kalmaz; öznesini dilde kazandığı estetik oluşta da görünüşe taşır. Şiir bunun ile de kalmaz; anlam, değer, duygu içeriği ile kendiliğe dokunma imkânını da verir.

Bundan olsa gerek ki medeniyet alanından daha çok kültür alanında, şiir ile toplumsal değerler ortak değerler olarak yarına miras bırakılır. Kendilik bilinci, kültür alanında şiir ile değer edindiklerini duygusunda yaşamakla, ortak değer -kendilik- alanında ilişkilerde en kolay biçimde yapılanır.

Ortak değer alanı, ortak kendilik alanı da olduğu içindir ki şiir, ortak miras olarak kültürde değer düzeyinde erkedir. Öznel

oluşun taşıyıcı erkesi olarak da öznelde bengisel oluşun yakalanması için de gerekli olandır. Kültürde zamansal oluşta bengisel oluşun yakalanmasında şiir, öznesi olan insanın metafizik oluşuna da estetik düzeyde katkıda bulunur.

Şiir ile ifade edilenler, ortak gerçeklik olarak her daim anlam ve değere ait ruhu ile canlı tutulur iken millet oluşun ruhunu edinmenin de gerçeği olarak görünüş bulur. Şiir ortak miras olduğunda, ortak kendilik alanında 'üst zamansal oluş' da diyebileceğimiz bengisel oluş kaçınılmaz olarak edinilmiş olunur.

Şiir ile ortak değer -kendilik- alanı edinmiş olan toplumlarda şiir miras olduğunda; ortak duygu, karakter, kimlik edinimleri daha kolaydır. Şiir ile ortak yönelim biçimleri ve duyarlılıklar kazanıldığına da tanık olunur.

Kur'an dili de şiirseldir. Şiirsel oluşunun en büyük nedeni ise ilkeleri duygusunda anlamlı kılar iken insana tinsel oluşunda duygusunda dokunmak ile ortak değer/ gerçeklik alanı oluşturmayı da olanaklı kılmaktır. Böylece ilahi söz, değer olarak miras bırakılması ile ortak gerçeklik alanı oluşturmuştur. Ortak gerçeklik alanı, ortak kendilik alanı olarak ilahi olandan ruhlanarak/ nefeslenerek insan oluşun bulunmasına da olanak vermiştir.

Şiirsel düzeyde ilahi söz, Tanrı'nın hem kelim oluşunda estetik düzeyde görünüş bulmasının hem de gönüllere nüfuz ederek insanda olan ilahi sıfat ve isimlerini duygularında harekete geçmesini olanaklı kılar. Böylece insan, ilahi sözü şiirsel oluşu ile kendine inmiş bularak, herkes için böyle olmasıyla evrensel oluşunda bulur. Şiir ile duygusunda yakalanan her ilke, ortak değer olarak kültüre katılımcı ve ilişkilerde gerçekleşmesine olanaklı oluşu ile de yaşamsal oluşunda gerçekliğini bulur. İnsan edim, üretim ve ilişkilerinde ilkesel olanı yakaladıkça da kendi gerçeğini tanrısal oluşunda bulma imkânı bulur.

İlahi sözün şiirsel oluşu, insanın sezgi, duygu, anlam ve değer gerçeğinden hareket ile varoluş belirimlerinden soyutlamadan anlayışına inmenin gereğidir. Sadece usa değil, gönle de inen ilahi söz ile insan, duygusunda buldukları ile katılımcı olduğu tanrısal alana taşınmış olur. Böylece tanrısal alana aidiyet ve sorumlu oluş ile gerçekleştirdiklerinde de ilahi sözü gerçekleştirmiş olarak nesnel oluşa aşkın öznel oluşta kendini bulur. İman, muhabbet, vicdan, us vb. belirimlerde kendilik, tanrısal alanda vücud bulur iken insan olmak Tanrı ile bulunan olur.

Şiir gerçeğe dair ve güzel ise varoluşu anlamlı ve değerli bulmanın öznel gerçeği olur. Nesnel olgusal düzlemde gerçekleştirilmeye zorlanılan felsefe, bilim ve teknik edinme sürecinde insan, nicelin dünyasında tinsel oluşundan yana uzaklaşır iken şiirin romantik ussal oluşundan da uzaklaşmıştır. İlkeler ve duygularından yana uzaklaşan insan ise mekanik bir dünyada ruhsuzlaşmaktadır. Daha duyarlı olunan bir dünya edinmekten bahsetmekte isek şiirsel oluşa ihtiyaç vardır.

Tanrı dahi ilahi sözünde şiirsel oluşu korur iken şiirsel oluşunda, insana duyarlı ve sorumlu olan olarak kendini görünüşe taşır. Şiir ile insana, dilin en estetik formasyonunda hem tenezzül etmekte hem de değer verdiğini göstermektedir. Ayrıca anlayış vermekte iken kendiliğine anlam ve değer beliriminde yöneltmekte ve anlayışta kendiliğine yükseltmektedir. Öznel oluşun gerçeğini, şiirsel dilde estetik biçimde görünüşe taşımaktadır.

Şiir, varoluşu metafizik oluşta estetik düzeyde anlamlı kılmak için gereklidir. Yukarıda belirtilen birçok neden ile bakıldığında şiirsiz bir dünyada insan, şiire hasret olarak şiirsel olmayı yeniden bulmak, üretmek zorundadır. İnsan olmak, şiir ile ilkeleri duygusunda bulmak ve gerçekleştirmekte daha kolay olacak ise şiir bir ihtiyaçtır. Duygusunda bulunacak ilkeler ile

daha insancıl ve duyarlı bir dünyada bulunulacak ise şiirin yapıcı etkisini kullanmak gerekir. Evrensel değerleri her daim öznelde canlı kılacak ve miras bırakacak isek kültür ve medeniyette tarihsel olgu olarak şiir tecrübesini dikkate almak gerekir. Dinsel alanda da şiir tecrübesini gözden kaçırmamak gerekir.

Her kültür şiir ve şiirin görünüş biçimleri olan türkü, şarkı vb. ile renklenir. Özellikle Anadolu kültüründe şirin formaları olan doğuş (varidat, nefes), deyiş, türkü, ağıt, ilahi, şarkı vb. olgular ile anlam ve değer belirimlerinde renkli bir kültüre tanık olunur. Tasavvuf ile gelişen şiirin, ilahi olanı aktarmak için araç kılındığı bir toplumda şiir ile tevhidin özümsendiğine tanık olunur. Anadolu şiir ile tevhid ocağı olmuştur. Diğer İslam coğrafyalarından renk olarak fark göstermesi, şiir dili ile Kur'an'ın yaşama geçirilir iken tevhidin halk nezdinde kültürel oluşta millet olarak özümsenmesinde görülmelidir.

Anadolu'da şiir, formaları ile bakıldığında olmayanın değil, yaşanan gerçeklerin dile getirilmesi olarak görülür. Şiir erk belirimi ile ilahi olduğu içindir ki ilahi olanın da dile getirildiği ve gönüllere üflendiği Allah nefesi olarak bilinir. Bundan olsa gerek ki Allah'tan gelen her nefese, şiir dahi demek yerine doğuş demişlerdir. Her doğuşta anlam bulunanlar ile Allah'tan nefeslenmek ve varlık görüşü değer yargısı edinmek de kaçınılmazdır.

Anadolu'da şiir, sadece bir nefes değil, kendisi ile edinilen varlık görüşü değer yargısında, yaşam biçimini de tarihsel süreçte belirli kılmıştır. Şiirin böylesi tecrübe edildiği bir toplumda kültürel olarak değer alanın organik düzeyde yapısal kılındığına tanık olunur. Şiir ile hem varlık görüşü değer yargısı hem de ahlak belirli kılınır iken toplumsal yapıda organik bütünlük zaman sürecinde edinilmiş olarak görünür. Bu durumun

edinilmesi sadece şiirle değil, dini değerlerin kültürel yapıda tesis edilmesi ile de mümkün kılınmıştır.

Şiir, ilahi oluşu ile dinsel oluşun belirleyici ögesi olarak yaşamda yerini almıştır. Dinsel oluşta şiir ile estetik oluşun yakalaması ile disiplinde istenen kural ve uygulamalarda anlam ve değer alanından nefes almanın da kolaylaştırıldığı görülür. Şiir ile biçimlenen ritüeller, zorlayıcı yaşam koşulları karşısında boğulan insan için dini, nefes alınabilecek alan kılmıştır.

Şiir ve tarihsel oluşundan bakıldığında; insanın, doğanın çetin ve katı gerçeğine karşı tinsel alanda kendiliği yeniden üretmesinin bir aracını edinmiş olduğu görülür. Şiir, doğanın gerçeğinden kaçışın değil, doğanın gerçeğine aşkın olarak öznel oluşun gerçeğinde kendiliği estetik formasyonda görünüşe taşımanın gereği olarak görünüş bulmuştur. Şiir ve formasyonlarda dilin estetik ve romantik kılınışı ile insan, doğaya ait olmaktan daha çok tine ait olduğu göstermektedir.

Şair olmak gibi bir iddiam olmasa da şiir ile nasıl bir dünyadan bakıldığını görmek için şiiri deneyimlemek istedim. Birikimlerim ve deneyimlerimi de şiirsel oluşta gönüllere dokunacak biçimde insana miras bırakmanın gerçeğinden hareket ile 'şiir çalışmayı' istedim. Özellik ile 'şiir yazmayı istedim' demedim. Çünkü şiirin tasarımsal olarak yazılmayacak kadar doğuşa haiz olduğunu, şiiri deneyimlerken öğrendim. Her doğuşun, çocuksu saflıkta geldiğini ve estetik olgunluğunu da usa uğramak ile kazandığını gördüm.

Doğuş, tanrısal alanda olan anlamın tenezzülde ikram edilişidir. Her doğuş ile duygusunda yakalanacak olan ilke ile tanrısal olanın duyumsanmasına ve öznelde yaşanmasına imkân vardır.

Kur'an, şiirsel oluşu ile gönüllere inendir. Anlam içeriği ile de gönüllere inmesi içindir ki her dilde şiirsel yorumlanışında gönüllere indirilmesi gerekendir. Kültüre kattıkları ile de genele

nüfuz eden olmasıyla, anlam ve değer belirimlerinde hem öznel düzeyde duygusunda hem de toplum nezdinde ilişkilerde yaşamsal kılınması gerekendir.

Eylemin gücü, gerçekleştirilenlerde görünüş bulur. Şiir, anlam ve duygusunda kalbi bir eylem olup, gücünü öznelde ve toplumda estetik oluşu ile karşılık görmesi doğrultusunda gösterir. Kültüre katıldıkça da anlam, değer, duygu belirimleri ile sözün gücünü toplumda yerleşik kılar.

Söz, şiir ile yaşamın sıradanlığına ruhsal bir dokunuştur. Bu dokunuş biçiminde anlam, duygu ve değer belirimlerinde tinde nefes almak olanaklı kılınır. Söz inanca dönecek ise mantıksal düzeyde usa ihtiyaç vardır. Söz imana dönecek ise şiire ve şiirin formalarına ihtiyaç duyulur.

İnançta, katılımcı olunan bir dünya ile karşılaşılır. İmanda ise kendiliğe katılan bir dünyanın içinde yaşanılır. İnançta, yabancısı olunan bir dünyaya yabancılığı aşmak için bakılır. İmanda ise ait olunan bulunmuş ve içselleştirilmiş olarak yakin elde edilmiştir.

Şiir; inanca aşkın olarak imanı besler. Sözün, eylemde ve kültürde anlam, değer ve duygusunda iman (emin oluş) ile gerçekleşmesini destekler.

Bu anlamda şiirsel eylem, bir doğuş/ nefes olmak ile kalmayıp, sözün gücünü kendiliğe kattıkları ve kültür kıldıkları ile görünüşe taşır. İnanca ait olan; anlam, duygu ve değer belirimlerinde ruh üflenerek öznelde ve toplumda canlı kılınacak ise şiir dili bir uğraktır.

Bu uğrakta imanda peklik ve artış sağlanır iken söz, metafizik oluşunu estetik oluşunda bulmuş olur. Dinleyicisine de nesnele aşkın öznel oluşunu hissetmesine olanak verir. Sanatsal olarak basit ve cazip olsa da anlam, değer ve duygu yüklemlerinden yana teşbih düzeyinde zengin bir açılıma sahiptir. Teşbih ve

anlam formasyonunda estetik olduğu, ilkesel içeriğine göre evrensel oluşu ve okunuşundaki sunumunun güzel oluşuna göre genelde karşılık bulduğu doğrultuda sanatsal oluşunu korur.

Sen, ben ayrı düştük

Şiir dilinde buluşalım

Ayrılıklara inat kavuşalım.

∞

İstenen

Ey insan!

İstenen sen iken

Sen başkalarını istemektesin.

Ellerinden tutman gerekenleri

Kendi gölgene tutsak etmektesin.

Ayna olman gerekirken,

Abide olmasını istediğin bir put dikmektesin.

Senden istenen sen iken

Kendine yitik, hülyalarda gezmektesin.

Hürlük sana teklif edilmişken

Nefsine köle olmayı seçmektesin.

Gafile, zalime boyun bükmektesin.

Varlık önüne serilmişken

Üç pahayı, kendine tercih etmektesin.

Şu fani dünyada, hak üzeri yaşaman gerekir iken

Kendiliğine yitik zanlarda gezinmektesin.

Gayb-ül gayb dedikleri sensin.

Sen kendiliğine gayb iken

İzzeti şerefi nereden bileceksin.

Böyle olsa da Allah'ın görünüşe geldiği mabetsin.

Niyazi'nin dediği gibi

Kendinde kurtuluşu bulması gerekensin.

Kur'an rehberin ise

Evvela kendine,
Vicdanında yakin gelmesi gereken sensin.
Her okuyuşunda, kendine tanık olması gerekensin.
Zan etme ki güneş olarak doğan sadece sensin.
Senin gibi doğan nice güneş ile seyir etmektesin.
Varlık deryası fakrı ister iken.
Fakrı olmayan sen, silinir gidersin.
Rahmet ol ki seninle doğan nice güneş ile yeniden doğasın.
Varlık deryasında
Allah ile kendini bulasın.
Kur'an'ın her ayeti ile can bulan,
Sen olasın.
Sen gönlünde Ben olmakta bütünlüğünü bulması gerekensin,
Varlık âleminde bizliğe tanık olması gerekensin.
Sen!
Bizliği ahadiyet gereği nurda bulduğunda,
Âlemlerde yek parça seyir ettiğinde de bulması gerekensin.
Sen âlemlere doğan güneşsin
Seninle anlam bulan âlemlere, ruh üfleyensin.
Sen Allah'ın hakikatini görünüşe getiren iken
Kendiliğine gafil kalmaması da gerekensin.
Böyle olsa da
Sen kendini âlemlerde arar iken kendine gafil kalansın.
Gafil kalma!

Kaldıkça, kendiliğine dönüşü uzatan yolda kaybolur.
Acılar, hasret, acziyet azap durağın olur.
Sen senden, Ben olandan, biz olmaktan uzaklaştıkça
Vicdan uğraman gereken durağın olur.
Ne güzel duraktır o
Allah ile buluşacağın, dertleşeceğin,
Kendini gözyaşlarına boğacağın,
Kutsiyeti özünde bulacağın duraktır o.
Pişmanlıkların muhabbete döneceği
Öz değerlerde insan olacağın
İnsan olarak vücud bulacağın duraktır o.
İnsan, vicdanda Allah ile kendini bulan,
Olması gerekende yaşamakla tutarlı olandır.
İnsan!
Sen kendini bulmadıkça, gerçekleştirmedikçe
Zelil olacaksın!
Hak üzeri hakikati yaşadıkça,
Duygusunda hakiki insan olduğunda
Huzuru bulacaksın!

∞

Hatmi Meratip Etmek, Seyri Seferde

Senin için yapılan her ne ise
Odur ibadet.
Her niyetimde senin için ise nefesim
Her nefesim de ibadet

Cümle geçmişin emeğinin haklarının sonucu ben,
Cümle âlemin emeğinin haklarının sonucu ben,
Cümle gelecektekilerin var oluşunun haklarının sonucu ben,
Hepsinin hakları var üzerimde

Bedenimle divanı hak ben,
Dilde, sevgide, divanı muhabbet ben!
Haklarını helal ederler
Ben olan benler, inşallah.

Ben olan benlerin haklarını ödemek, haklarını vermek,
İnsanca onları yaşamakla
İnsanca insanlığı yaşamakla

İnsan olabilsem,
Bileceğim ki üzerimde en büyük hak sahibi Sen.
Helalin de cümlesini yaşarken
Cümlesi hakkını helal etse de
Nasıl ödeyeceğim Senin hakkını ben.

Sen!
Sen ki varlığından halk eden
Sen ki varlığını bahşeden, helal eden,
Helal etsen de ben olan varlığını,

Nimetinde mihnet borcu olmuş kulluk,
Nasıl öderim Sen'in hakkını?

Hizmet dedikleri senin için olan ibadet,
Sana yakın kılan ibadet.
İbadet hakkını eda etmek için çare
Hakkını ödemeye var mı çare?
Bu kadar hak varken üzerimde
Nasıl öderim senin varlık hakkını?

Geri verilesi şeyse borç,
Nasıl ödenir borç olan bu haklar?
Var oluşum varlığına borç,
Ben olduğun bu borcunu al benden ya Rabb!

Borç değildir verdiğim sana
Alacağındır
Almadan önce verdiğim sana.

Senin için olan her nefesin ibadetin de
Sıfatlarını yaşamanın hizmet ibadetin de
Eda edilesi, sana olan borç.

Sen ne istersen o dur duam,
Duam ise sadece Sen!
Anladım ki çare Sen,
Ben olan Sen!

Ödenemez hak borçlar,
Kişi feda etse de bütün varlığını,

Senle ödenir, sadece Sen!
Halka, halka zincir olmuş boynuma hak borçlar,
Ödenesi değil,
Ödeyecek, Sen!

****

Hakları borç gördüğümden değildir duam,
Borç olan haklar bahane,
Muradım, Sen'sin Sen!

Muradım Sen'sin derken
Kulluğum perde
Öyle bir perde ki
Aşılası değil sanki
Aşılası en zor perde.

Aşkın ile yanan kulun, kulluk perdesi
Gark olunca nuruna, silinir,
Kulun kulluğundan fenasının sonucu
Diri olan Sen,
Yalnızca Ben!

Dirilik nuruyla ahadiyetinde
Kendinde kendini gören,
Cümle mahlûkat elbisesinde
İlahiyatıyla seyir eden,
Her dem de kendini temaşa ettiren,
Canlar canı olan

Delili bilgi, ayetiyle hep kendini işaret eden,
Sen!

Biz diyen meleklerde kudreti ile
Nebilerde daveti ile
Sebeplerde ayeti ile
Ölümde hakikati ile
İman dolu gözlere, tavırlarında görünen
Hep Sen!

Zatın ile insanda gayb-ül gayb da bulunan
Sıfatların ile malum olan
Esmaların ile ayan olunan
Tavırların ile âlemlerde sezilen
İman ile sezgide müşahede edilen
Hep Sen!

Dirilik nurum Sen!
****
Sen, Ahmed diye görünen Ben.

Ben, görünenler de surette kendini perdeleyen Ben,

Ben, görünenlerde fiiliyatıyla görünen Ben,

Ben, cümlesine var oluş hakkını veren Ben,
Ben, haklar üzeri hüküm süren ilah Ben,

Olan, secdededir âdem varlık canıma,
Gölgeler vadisinde gölgesiz,
İnsanda görünen Ben.

Bütün hayatı Kur'an olan ,
Kur'an'ı yaşayan Ben,
Makamlar, makamı
Mertebeler, mertebesi Kur'an
Olan, insan da Ben.

Maneviyat yürüyüşünün sonucuyum, son ucu Ben,
Gelmiş geçmiş var olan, gelecek olan
Bütün insanlığın sonucu, son ucu olan Ben
İlahlar ilahı, Rabler Rabbi,
Hakem el hâkim olan
Olan, insanda Ben

İnsana hakikat çınarı,
Nur çırası
Olan, insan da Ben.

Ben, hep kendini söyleyen Ben
Nedeni yalnızca kendi olan Ben

Varlığının başlangıcı, sonu kendinde noktalanan,
Kendinde bulunan Ben.
Bütün işlerin başlangıcı sonucu Ben.
Ne için olunduğunun sırrı Ben.
Bütün mevcudatın asıl varlığı, hepsine Aliyy olan Ben.

Ben derken mutlak varlık,

Ben olan Sen.

Başlangıcı Sen, sonu Sen olan Ben

Her şeye içkin olan
Her şey ile her şey de bulunan
Bende benimle ben olan Ben!

Ben olmakta kendine varlık veren Sen.
Her şey ile her şey kılan Sen.
İlahi Sen!
Seyrinde,
Sen eyledin beni Sen.
Evire çevire varlığın da
Kendine kul eyledin yine Sen.
Kulluk hizmetin de
Diriliğin Resulü eden Sen.

****

Ya Rabb!
Dileğim dilediğindir,
Yalnızca Sen olan Ben,
Ben olan Sen
O denilen Ben

Ben demek Aliyy, Aşkın, Samed, Cami olan
Varlık mutlakiyetini söylemek,
Varlığını noktalamak,
Varlığını söylemek olsa da
Zatında,

İkilikten, ben demekten dahi münezzeh
Cihetsiz, yalnızca kendi olan Ben.

Dileğim!
Şirki hafide ben demek değil
Bu sesleniş küfürden, şirki hafiden değil.
Sana olan sevgimden,
İmandan, ihlastan,
Dilimden kelam eden Senden,

Şirki hafiden değil.

***

Her ne kadar
Fakrda, Sen'in benliğinin
Cihetsiz gölgesizliğinde
Rızada, varlığından hoşnut
Kanaatte, seninle huzurlu
Sulhta, varlığında yek vücud
Olsa da bu can,
Doymuyor, sana aç,
Ta ki Sen, sadece Ben!
Var oluşun heyecanı Aşk!
Aşkım, ışkım Sen!
Ta ki Ben, sadece Sen!

***

Sidret-ül münteha kelam ağacı,

Kelam hale tercüman varlık aynası
Sana kör, sana sağır insan olası.

Kendini gör, kendini bil insan olası!
Anlar mı bu sözü hiç, kelam aynası.
Hakk'a, Hakk'ın sözüne buğz etme insan olası!
Duy ilahi kelamı, varlık aynası
Seni sana gösterir doğruluk aynası
Kelamdır bil, Hakk'ın aynası

Gör, duy Hakk'ı, insan olası
Bil ki bu kelam Hakk'tan
O dur görünen kelam aynasından.

***

İnsan olası kör,
Gör!
Enis-i Hakk olan insanda gör
Diri Hakk'ın Resulü olan pir de gör
Varlığı varlığına, varlığa ayna olmuş kâmil de gör.
Gördüğün olmasın ne insan, ne resul, ne ayna, ne pir, ne de kâmil
Varlığının kelam aynasında
Fiiliyatıyla görünen Hakk'ı gör
Seni sana gösteren Hakk'ı gör.

Gönlüne tercüman irşad istersen eğer bul!
Secde edilesi, âdem görünen pirini bul,

Bulduğunda, gördüğün de
İman ile başlar imtihan ve borç

İmtihan, doğruyu gerçeği bulmanın dersi
Aslına yol tutabilmenin dersi
Kendini keşfedebilmenin gereği.

****

Varlığından varlık vermiş sana
Aittir varlığın O'na
Varlığın ödenesi borç
Borç, varlığından varasın diye borç.

Var oluşunun haklarını ödedikçe fena bulan canlar
Canan ile varlık bulur
O, canlar.

Muhabbet, edep ile yol bul
Bir pirin elini tut
Ondan onun ile var ol!
Dinledinse kelamı
Var olasın kelam ile

Varlığını ver, varlık hakkını iste!
Ben olan Ben'den,
Ben sen, sen de Ben.

Yukarıda bildiğin karşında

Kelam etmekte sana

Sende!
Kelam etmekte sana.
Gör kendindeki Ben'i,
Kelam aynasında
Yalınlığıyla görünmekte sana.

****

Uyanası uyku bu
Uyanmayacak mısın daha

Uyan ki değişiversin mekân
O'nundur dünya mekân
Olsun sana Hakk'ın mekânı, gönül deryası

Her yerde gör O' nu sen,
Gönlünde de göresin, asıl sen
Sen, seni göresin asıl Ben!

Uyanası!
Ben sen, sen de Ben
Ben den başkası yok,
Yoksun sen!

Uyanası!
Ahadiyetin sırrıdır bu,
Şahıs olmanın sırrıdır bu
Sen yok, yalnızca Ben!
Gör öyle ise Ben'i
Gör Ben olan kendini

Kendin yalnızca Ben.

****

Cinsine, ırkına, törene, milletine, mülke
Eyleme mihnet!
Sen! Kendinden var edene
Sen olana eyle mihnet

Gaflete düşme,
Aldanma,
Tecelli hilesi.
Kesret hilesi
Sen, ben ikilik hilesi
Aldanma sen.

Şahıs olmanın ahadiyetinde
Cihetsiz kalınca sen
Başkası değil
Sen, sadece olan Sen.
Bak gördüğün olmaz,
Seslen duyduğun olmaz,
Kendi olan başkası olmaz.
Yerini hiç bir şey doldurmaz.
Gör!
Ben, böylesi Ben.

****

Bu doğuş!

Şiir diye okuma sen.
Varlığından sesleniş,
Her cümlede, cümlesinde
Oku! Yalnızca Sen.

Bu sesleniş varlığından varlığına sesleniş.
Sen derken aldanma
Yalnızca Ben.
Ben, ben derken de aldanma
Yalnızca sen olan Ben.

Varoluşun ikili gerçeğinde sen ile Ben.

****

Kâinat mülkün arşı
Bu arşı tutan dört melek
İsrafil, Mikail, Azrail, Cebrail

Beden dedikleri kâinattan haşr
Gönle erenler ederler onu Hakk için beyt,
Beden mülk arşını tutan dört melek
Onlardır toprağın, havanın, suyun, ateşin meleği
Sen beden mülkü arşından vazgeç
Gönle erenler Hakk için ederler onu beyt.

Bil ki gönle varanlar hak erenler
Hakk gönlünü mekân eylemiş bil
Hakk'tan gayrı olan yok
Senliğindir gayrı olan kendini bil!

Beden arşının melekleri hizmet ederler sana
Sen beden mülküne aldanma
Durma er Hakk'ın makamına

***

Gönüldür muhabbet arşı.
Dört melek tutar bu arşı.
Cebrail, Azrail, Mikail, İsrafil
Bu melekleri varlığında bil!

***C**ebrail mananın, ışkın meleği*
O'nunla okunur O'nunla bulunur her şey,
***A**zrail görüntünün var oluşun yok oluşun meleği*
O'nunla biçimlenir görünür ve yok olur her şey,
***M**ikail rızkın, kimyanın, ilişkinin, hâllerin meleği*
O'nunla tadılır, O'nunla hâllenilir yaşanılır her şey,
***İ**srafil kudretin, cazibenin, düzenin meleği*
O'nunla mizan ve nizam bulur her şey,
Hakk'ın gönül deryası mülkü melekleri bunlar
Hepsini sende cami bil!

Onların işi, fiili âlemin rahmeti
Rahmetinde onlarla görünür Rahman,
Çalışana, rahmetinde onlarla görünür Rahim
Cümlesi ile yüksel Hakk'a
Sen onları cümle âlemde de bil!

****

Bil ki Hakk'ın nuru diriliğin, şuurun kudreti
Şahıs olmanın gereği
O'nunla varlık bulur yaşar her şey,
Fıtratı gereği O'nunla bilinçlidir her şey.

O'dur nuruyla Melik, Hâkim olan
Cümlesine varlık vererek rahmet tavrında bulunan
Cümlesine Rabb, Aliyy
Rabb-ül Âlemin, Hakem-el Hâkim olan.

Makam dedikleri değişmez olan
Sen tecelli ile bulsan da yakin
Başkası gibi görünür bil!

Tecelliye aldanan olamaz mutmain,
Sen, Sen olanı gör!
Uyan! O'nunla kalk, O'nunla gör!
Makamı zata er!
O'nunla bak, O'nunla gör!

****

Gönül mekânı Beyt-i Mamur,
Tavaf eder melekler.
Beden mekânı Kâbe,
Secde eder iman edenler.
Tavaf ede ede, sende görünene dönerler.

Bil ki secde, tavaf
Sevgi, aşk, hizmet ile
Sevgisi, aşkı hizmeti olmayan
Uzaklaşır muhabbet aynasından.

****

Beden ağacından kâinat yükselir,
Döner O'na.
Gönül mekânında melekler yükselir,
Döner O'na.
Bil ki her şey insandan yükselir
Döner O'na.

Döndükleri sıfatı Hakk'ın,
Bil ki her şey yükselir senden O'na.

Erer isen eğer zatı Hakk'a,
Yükseldikleri döndükleri sen olan Ben.

****

Cümle mümkün sana aç!
Sen kendini onlara aç!
Melekler dahi yükselirken emin ol inerler sana.

Tecelliye aldanma!
Yukarıdaki aşağıda, görünür sana

Zatı Hakk'a muhabbetle var!
O aşağıda görünür sana

Âdem canında, misal vadisinde
Zatı Hakk'ı zatıyla bil!
Cümle âlemi O'nunla bil, O'nunla gör!
Gör! Yanında kimse olmadan gör!

****

Ahadiyette iki kişinin varlığı yalan,
Bildi isen söyle! Sen kimsin, ben kimim?
Yanında kimse yoksa
Ne sen bensin, ne de ben sen
Sen de, ben de
Biz olan hep O Ben.

O Ben olan,
Ettik biz muhabbet!
Biz derken temelimiz ahadiyet,
Görünüşümüz ikilikte kesret,
Varlık deryasında vahdet.

Biz olmak Hakk ile hakkını bilmek,
Seni, beni, her şeyi Hakk ile görüp hakkıyla bilmek,
Mizanı nizamda edep ile haddini bilmek,
Ahadiyetin sırrını,
Kesrette görünürken vahidiyette söylemek
Nesneleri değil, şahıs olmanın sırrını dile getirmek

Sıfat itibari ile
Ne ben senim , ne de sen ben.

Zat-ı itibari ile
Bende sen, sende ben.
Varlık itibarı ile
Ne sensin ben, ne de ben sen.
Ahadiyet itibarı ile
Yalnızca kendi olan Ben.

****

Dostum!
Biziz bak âlemi tutan.
Biziz bütün işlere bakan.
Biziz muhabbette selam da bulunan.
Varlığı vatan tutan.

Okuduysan bu Hakk sözü
İnsan eyle insan olması gereken canı
İrşad eyle haberiyle o canı.
Haddini gösterip
Biz eyle o canı.

Eylerken bil, sen değil
Hakk eyler.
Varlığını kendine mekân eyleyen
O'nu kendine mekân eyler.
Cihanda onu bize dost
Bizim ile biz eyler.
Selamet köşkünde onu mutmain eyler.

****

Devirlerdir devr olunur
Enel Hak!
Böylesi devr eyler Hakk.
Zuhurda Biz olası varken
Demeyesin enel Hak!
Gönülde ben demekten de münezzeh
Kendin olasın sadece Hakk!

Canlara eyle muhabbet,
Gelirlerse sohbet!
Kötülükten men eyle,
İyiliğe meyil et!

****

Ya Rabb!
Sadıklarız sana,
Kurbandır canımız sana,
Yolundan baş çevirtme,
Sen'den başkasını dost eyleme,
Unutturduğun, unutanlardan eyleme,
İnsanın, cinin vesvesesinden, şerrinden
Bizleri emin eyle!

Ya Rabb!
Bizim için istemediğin değildir arzumuz,

Muradındır duamız.
İbadettir yolunun temeli
Yakin kılan ibadet
Her nefesimizde Sen,
Her nefesimizde ibadet
İlahiyatında bizi var et!

Seni bilen, gören canlar
Seninle var olan, seni yaşayan canlar
İster mi Sen'den gayrısını hiç!

Bizi senden ayrı eyleme
Yaşantımızı tevhid eyle
Ahirimizi Seninle Sen eyle!

Ahiret yurdu gönül mekânı,
Gönül mekânında bizi Sen eyle!

Sen bizden ayrı, gayrı değilsin,
Varlığımızda dirisin,
Bizi biz eden sıfat sahibi
Fiilimizde görünensin.

Ya Rabb!
Bu duam canlara,
Sen'i murad eden canlara,
Dünya karanlığında,
Varlığından gaflete koyma.
Seninle çıkılır gönül aydınlığına.

Ya Rabb!
Muhabbet denilen gönlün nur çırası,
Varlığının hakikat mayası,
Muhabbetinde varlığınla varlık bulup
Kendini unutanlardan eyle!

***

Biz sana avuç açtık.
Acziyetimizi sunduk.
Senden ayrıymış gibi yapıp
Adabı beşerde haddimizde durduk.

Canlar!
İkilikte değildir özümüz,
Sözümüzdedir örtümüz,
Adabı beşerden dolayı haddimizde durduk .

Siz zannetmeyin ki ikilik var bizde,
Aşikârız iman dolu gözlere.

Özden göze, özden öze dem tutarız Biz,
Hakk diyenlerin başlangıç dersi Biz,
Sonunda olacakları Biz,
Dünyayı, cenneti, cehennemi, kendi nefsini unutup da
Hakk ile şuurlu olanlar biz.

Varlığınla şımarma, kibirlenip de bizi horlama
Bizi ikilik cehenneminde sanıp da
İkilik cehennemine kendini atma!

Duamıza bakıp aldanma!
Duamız, Ben olup da biz olana

****

Ya Rabb!
Nasuh tövbeyle sana duada yönelen,
Şükründe varlık hakkını eda eden,
Sen'i hakkıyla bilip hamd eden,
Zikrin, fikrin ile yâd eden,
Kullarından eyle!

****

Canlar!
Ben, biz bitmez tükenmez
Kelamı kendinden
Sonu gelmez.
Kelam ikilik aynası
Seyri zevki yeterli gelmez.
Kelam aynasında O,
Sükûtta kendini bulan
Dile getirmez.
Dile getiren ikilikte, ona da kâfi gelmez.

****

Dil denilen ikilikte
Garip olmuşuz karibe.
Dil aynasında bulunur ise

Susmak gerek ikiliğe.
İkilik kalkar ise
Zatını zati bilir diriliğinde.

Aşk ile yanan canlar
Hayal sultanında O'nunla buluşurlar.
Sükûtta sakin olan canlar
Varlığında O'na kavuşurlar.
O'na vuslat bulanlar
Başlangıca, Ahadiyete varırlar.
O, onlar
Zatında zatına kavuşanlar.

Başka yerde aramayın!
Her işin başlangıcı ve sonu
Sizde olandır canlar.

Dostlar!
Bu sözü doğru bilin!
Varlığınıza nimet bilin!
Hakikat bu
Varlığınıza rahmet bilin!

****

Her daim coşkundur O!
Varlığından emindir O!
Zatında kendidir O!

Bütün işlerin başlangıcı, sonu ola hep O.

Zannetmeyin ki tecellide O görünür
Tecelli olanlar kendin görünür.
Onlarda O, ayet hükmü ile görünür.

Tecelli denilen varlığına delili ayet,
Süreyi Hakk' ı okuyun,
Hepsi size ayet.
Rabb olanı fiiliyatında görün
Hepsi size inen ayet.

Sureyi ahadiyeti okumak isterseniz
İhlas ile
Her okunan sıfatlarıdır
O zatıyla okunmaz
Yaşanandır, sadece bizde.

Her okunan şahit olunan
Kulluk perdesi ile beraber bir perde

Siz dönün başlangıca cümlesi ile
Zat'ını bilin cümlesi ile
Zat'ına ererseniz siz
Biter hilesi
Ne siz kalır, ne de biz.

****

Ey onlar dediğim siz
Görmez misiniz?
Sadece ben olanla biz
Görmez misiniz?
Kulluk perdesinden soyunup
Ermez misiniz?
Böylesi görünen Ben
Görmez misiniz?
Varoluşun nesnelerinden soyunup
Görmez misiniz?

Ahadiyetin sırrı Ben olanda bulunur
Ötelenmeyecek kendilikte bulunur
Yalnızca Ben var, bilmez misiniz?

****

Varlığımdan var kıldım.
Coşkun oldum var kıldım.
Bir cilvedir tutturdum.
Kendi varlığımda karar kıldım.

Bir cilvedir tutturdum.
Örtülerde unutturdum.
Kendi şahsımda karar kıldım.

Değişmez olan benim.
Eminim şahsımdan,
Cümlenizin varlığından.

Kararlılığında Samed olan,
Daim devr eylemekteyim Ben.
Devrime aldanan görmez Ben'i
Nereden bilsin kendini.

***

Zannederler ki her gün bir güneş doğar
Bilmezler ki her gün aynı güneş doğar.

Ben kendini bilenlerde
Kimseler görmez Beni.
İman dolu sadık canlar
Fiiliyatımda görür Beni.

Tecellide zuhurattır bu
Bitmez tükenmez.
Kelam aynasında görünen
Her dilde zuhur etmez.
Zatı ile de görünmez.

Yolu bitirmek için yola koyulun!
Yolda bitesi siz olun!
Bitirilesi değildir O!

Biterseniz Onda siz
Siz, siz değilsinizdir sadece O
Anladıysanız sırrı
Erenliğin sırrın bu

Ne siz var, ne de biz

Adabı beşerin gereğidir
Siz, biz.
Kelam aynasında görünmenin gereğidir
Siz, biz.
Hakikatin görünüşü için
Muhabetinin gereğidir
Siz, biz.

****

Dost!
Size bize aldanma!
Her şeyin gereğini yaşa!
Hakk ile bil, Hakk ile yaşa!
Hakkıyla bil, hakkıyla yaşa!

Hakikatte Emir Sultan,
Bu âlemde görünür Abdal Pir Sultan,
Ahmet'te karar kılan.

Velisi Hakk, vekiliyim Hakk'ın!
Sözde ikilik var aldanma!
Sözümden yana daralma!

Bulunulan devirde,
İman dolu akitte,
Okunan vakitte,

Ben olan Ben,
Kendini söyleyen.
Yücelerden bakan, gönlüne sarkan!

Duy, gör
Kalbin yalanlamadan.
Nutku ilahi bu
Görünen Ben.
Nutku ilahide
Halk eden Ben.

Yanında ne bir yer, ne de bir kişi
Bulunmayan.
Nasıl sığarım bir yere?
Temsili sıfatım, tecelli nurum ile
Bakılan insanda.
Görünürüm Âdem diye!

***

Ya Rabb!
Varlığından razı
Pir Emir Sultan.
Kulluğunda bulmuştur seni
Abdal Pir Sultan.

Bu bir ikilik oyunudur.
Kul ile Hakk,
Kulluk perdedir.

Görünür Hakk.
Hakk, kul ile Hakk 'tır
Zan perdesinde Hakk.

Oyunu bitir, perdeyi kaldır.
Anladıysan sözü.
Sadece Hakk.

İkilik hilesi,
Aldanma.
Bu sözü ikilikte bilip
Yanılma.
Her gördüğünde bil ki
Gayrında.
Kâinatı verseler de kanma,
Sen, sen olanı yaşa.
Razı ol O'nda
Sonuçta da yanma.

****

Hakk'ı görmek istersen
Tefekkür et, Hakk için yaşa.
Hakk'a varmak istersen
Kendinden vazgeç,
Kendi olanı yaşa.

Bil ki lütfu ihsandır yaşamak.
Yok iken var olmak;

Ezelden ebede
Sadece
O'nda O'nunla O'nu yaşamak

Lütfu ihsandır
İman ile muhabbete ermek
O'nu müşahede etmek
İhlas ile de O'nu yaşamak.

Asl olan yaşamak,
Eşyayı değil
Şahıs olanı yaşamak.

Yaşamak,
Seyri seferde
Eşyaya aşkın olana varmak,
Hatmi meratipte
Şahsı ilahinin tavırlarında yaşamak.

Yaşamak,
Şahsı Ahad 'ın şahıs oluşunu
Tavırlarında yaşamak.
O'nu hakkınca yaşamak.

Yaşamak,
Zamanda var olmak
Var olanlara aşkın,
Şahıs olmakta yaşamak.
Zamansal oluşta zamansız

Kendiliği yaşamak

Zaman,
Zaten yaşamak
Şahsı Ahad 'ın tavrından ibaret
O'nu, tavırlarında yaşamak.
***Emir**, kendi olanı yaşa*
Zaman tavrında,
Tavırlarda bulunan
Hakk'ı, hakkınca yaşa!

****

Peygamber ümmetim, ümmetim derken
Kullarım, kullarım diyen
Hakk'ı duy.

Böylesi seslenişte
Merhamet, şefkat ile
Hakk'ı gör.

Bil ki Hakk'a hizmet
Aşk, merhamet, şefkat ile
Halka hizmet ile
Birlik deryasında hizmet,
Mahlûkata, insana, ümmete
Hizmet ile

Sen!
Hizmet et

Hizmetinde, ahlakında
Hakk'ı yaşa.

Sen!
Noktalığında,
Kendini yaşa.

∞

Resule Sesleniş

"Sanırdım ki her doğan güneş ayrı güneşmiş, Bilmezdim ki her doğan güneş aynı güneşmiş."

Güneş battı der iken battığı yerden doğarken buldum:

Güneş yükselirken şehirler anası üzerinde,

Heyecan ile beklenen, neşeyle kucaklanacak

Âlemlere güneş Mustafa doğmakta

Annesinin korkusu, masum bir bebeğin geleceğine duyulan kaygı,

Kaygının karanlık bakışlarına karşı,

Meleklerin nurlu bakışı;

Kaygıdan doğan, kaygıya doğan Muhammed Mustafa,

Masumiyetin en güzel örneği,

Annesinin kucağında kaygıyı gideren, şefkat ile kucaklanan

Allah'ın nurlu bakışında nura boyanan,

****

Azrail sevgi dolu bakar iken ruhuna dokunduğunda

Ruhu derin uykuya daldı da

Geldiği yeri, unuttu asıl vatanını.

Gözlerini ilk açtığında, rüya misali derin uykuda

İlk gördüğü annesiydi.

Gariplik her dünyaya gelenin gözlerini açtığı anda bulduğuydu.

Tanımadığına bakmanın ilk duygusuydu.

****

Garip Mustafa, devler ülkesinde gözlerini açmakta

İnsanın kutsiyetini saflığında sunmaktaydı.

Ve sevgi, devleri secdeye zorlayandı.

Garip olan, sevgi ile yakinlik edinendi.

Sevgi annesini anne kıldı, dedesini dede kıldı.

Yetim Mustafa alıştığı dünyada sevdiklerini yitirmenin acısı ile de garip kaldı.

Rivayet edilir ki hep garipti.

Kendini ait hissetmediği dünyada, kendine ait hissettiklerini de yitirdikçe, gariplik artmaktaydı.

İnsan garip geldiği için olsa gerek ki

Garibi olduğu, garip kaldığına sebep her ne ise kendi gibi kılmaya çalışarak garipliği aşmaktaydı.

Kendi gibi sevenler gözden kayboldukça, gariplik ağlamasındaydı.

Sevgi yakin kılar iken garipliği bitirmekteydi

Ama

Ayrılıklar hüzünlüydü

Acılar içinde de acziyet, garip kılmaktaydı.

****

Gençlik, haz, arzu ve yer edinmenin gereğinde yaşamaktı.

Haz, arzu ve yer edinmek, ahlakta terbiye edilmekteydi.

Vicdan terbiyenin gereğiydi.

Vicdanında terbiye eden Rabbi olan Allah'tı.

Emin, ahlakı gereği kazandığı sıfat ismiydi.
Kavminin içinde güvenilen genç delikanlı
Gençliğinin baharında garipliği unutmuştu.
Kavminin kızları, aşkı duygusunda yaşamanın duraklarıydı.
Her aşk ulaşılmaz olunca, hasret körüklenen ateşti.
Uzaklar kaçmak için fırsattı,
Tacir olmak dünya ufkunu açtı.
Kavmin ananeleri ayağına bağ, kalbine ıstıraptı.
Her kaçış kalbinde neşeye sebep,
Dünyaya açılan penceresiydi.
Her kaçışın son durağı, eşi ile yuvanın kurulmasıydı.
Korku ile karışık heyecan, geleceğe adım atmanın sınırlarıydı.
Atılması gereken adım, kendi hayrına olandı.
Evlilik, kaçınılmaz duraktı.
Sevgi, eşi ile bütün kılan yuvayı kurmanın harcıydı.
****
Seneler içinde sadece tacir değil,
Olan biteni sorgulayan düşünürdü.
Atası İbrahim'i muhabbetinde buldu.
Düşündükçe kendini İsa'ya yakin gördü.
Musa'ya saygı duydu.
Garip hissettikçe, Kâbe'yi sığınak bildi.
Zemzem içmek zevk,
Kâbe'nin önünde oturmak huzurdu.

Düşündükçe, kendine garip
Olan bitene garip bakmaktaydı.
Gariplik düşüncede karşılık gördüğünde
Derin uykudan uyanmanın ilk basamağıydı.
Düşündükçe kaçtı,
Kendi mağarası, kendi dünyasına açılan kapıydı.
İbrahim'den değer, İsa'dan söz ile miras kalan iman,
Allah'ı aradığının kanıtıydı.
Mağarası kendisine yuva oldu.
O yuvada acziyet ve hüzün göklere uzanan elleri oldu.
****
Elleri tutan Allah'tı.
Uzandığında, "Oku" emri ile görünüş bulan Cebrail oldu.
Yüce Mevla'm, kendine uzanan hangi eli mahrum kılmış ki
Onunda elini boş çevirmiş olsun.
Korku yeniden durak olmuştu.
Beklenen gelmişti ama beklediği gibi değildi.
Gecenin kör karanlığı aydınlık gün gibiydi.
Düşüneni kucaklayan, düşüncenin meleğiydi.
Adı Cebrail olsa da okumanın durağıydı.
Karanlıkta olana, korku uyandıran olsa da
Gerçeğe açılan kapıydı.
Örtüler içinde uykuda olana, uyanmak için uzanan eldi.
Korku, hakikate ulaştıkça, hak olanı yaşadıkça aşılası olandı.

Aşıldıkça da yerini muhabbete bırakandı.

****

Gençliğin aşk duraklarında muhabbete duyarlılık kazanan

Şekilsiz olana âşıktı.

İlahi aşk dedikleri, nurdan ateşti.

Kalp bu ateşte kutsiyete ulaştı.

Nefsi emmarenin yandığı,

Rabbi olan Allah ile terbiye bulduğu

İlahi aşk, Mustafa'yı da yaktı.

Evvela düştüğü yeri yaktı.

Ardından da ardı sıra yürüyenleri yaktı.

Nebilik ateşi halka uzanmıştı.

Ardın sıra gelenler aşk ile hakikate açtı.

****

Hakikati öğrenmek sorun değil ama

Hak üzeri yaşamak sorun olarak görünüş buldu.

Hakikate dair her söz kalplere inerken üflenen ruhtu.

Ruhları hakikate dair ruhlandıkça

Nurlananların ismi mümin oldu.

Hak üzeri yaşamak ile de müslim olundu.

****

Mümin olmak kalpte olduğu için olsa gerek ki sorun sayılmazdı.

Müslim olmak ise hak üzeri olduğu içindir ki

Hadsiz muhaliflerine sorundu.

Sorun, yok etmek ile çözülecek olan olduğunda
Çekilen çilenin sınırları yoktu.
Rivayet edilir ki her duygunun dahi meleği vardır.
"Sabır meleği dahi sabrı onlardan öğrendi" diyen pek çoktu.
****
Hüzün senesiydi:
Sevenler, hamiler tek tek
Tutulamayan, önüne geçilmeyen gerçekte
Varlık sahnesini terk etmekteydi.
Allah'a olan hasret, gözyaşlarında görülmekteydi.
Sevenleri de gözyaşlarında yürümekteydi.
Bu yürüyüş ıraklara gitmenin değil,
Umut ve aşk ile hasreti çekilene yakin gelmenin yürüyüşüydü.
Acziyet, hüzün, gariplik meleklerin muhabbet bakışını
Çaresiz bakışlara çevirmişti.
****
Allah'ın "gel" haberini Cebrail ulaştırmıştı.
Sözün indiği kalbin misali Mescidi haramdan
Asıllara yükselmenin mabedi,
Bedene misal mescidi aksaya
Hüzün meleği Burak ile gitti.
Geçmişin nebilerine imam olan o oldu.
Her gök katında, melek diye gördüğü melekelerine tanık oldu.
Gördüğü her nebiyi aşmak şerefi ile aslına rücu eden de o oldu.

Hasrette amaç Allah ise
Gördüğü şahikalar da kendisine engel olmadı.
Allah'ın huzuruna vardığında
Hiç birine takılmadı.
Geçmişin, geleceğin bilgisi ile o an kendindeydi.
Arasız yakinliğin sırrını bulmuştu.
Döndüğünde Allah ile bakmaktaydı.
Her işinde Zatı ilahiyi bulmaktaydı.
Yakinliğin sırrını kendiliğinde bulmaktaydı.
Beşer olmak, "bedene ait olmak" derler.
İnsan olmak, "ruhta mana ile vücuda gelmek" derler.
Beşer olmaya aşkın insan olarak vücud bulmuştu.
İnsanlığını, insanı Allah ile bulan, insanı kâmil olmuştu.
Allah'a zatında ermenin kapısı onunla aralanır olmuştu.
Kendisinden sonra her daim tartışılan miraç,
Yolunu yol edinenlerin de uğradığı mirasları olmuştu.
****
Her inişin bir sebebi vardır.
Onun inişi ise âlemlere rahmet olmaktı.
İç dünyada hakikati bulmak,
Dış dünyada hakikati yaşamak,
Kevseri dilinde içer iken gözyaşlarına boğulmak,
İlahi aşk ile hasret ateşinde yanmak kaçınılmaz sondu.
Sidret-ül münteha varlık aynası olan kelam ağacıydı.

Kelamında görünüşe gelen, Âlemlerin Rabbi olan Allah'tı.

Buna tanık olan her bir yoldaşı

Musa'nın Tur'u Sina'da yaşadığını Onda yaşadı.

Sohbette kendiliğini Allah ile buldu.

Sohbet kendiliğe giden yol oldu.

Allah'ı arayanlara Tur'da yanan ateş oldu.

"Ben olan Ben", o ateş gibi görünen nurda bulundu.

Kendiliğe giden, ümmete miras olan yol, sohbet oldu.

Beşer inen, insan ile insan olmayı

Sohbetin göründüğü insan ocağında bulacaktı.

İnsan, insan ile bu ocakta halk olacaktı.

Resul ocağında binlerce güneş doğmuştu,

Binlercesi de doğacaktı.

Dost cemalinde, sohbeti ile Allah her devirde bulunan oldu.

Beden nurun parlayacağı ocaktı,

Nur ile varlık bulacak olan insan ocaktı, beytullahtı.

****

İnsan eser olarak göründüğünde

Halifelik muradı yerini buldu.

Böyle olsa da toplumda karşılığı olmalıydı.

Amaç sadece iç dünyaya taşımak değildi.

Dünyayı yeni bir dünyaya çevirmekti.

İnsanın insanca yaşayacağı yeni bir dünya kurmaktı.

İnsan ile aslına sevk edilecek bir dünyanın kapısı aralanmaktaydı.

Batıl olanın bir hikmeti de olması gerekene sevk etmekti.

****

Öyle de oldu.

Batılın içinde barınamadı hak olan.

Yurdunda yurtsuz kalmak,

İçinde geldikleri ile düşman olmak

Hakikatin görünüşüne alan açmak için bahane oldu.

Hakikat yurtsuz olan iman ehline yurttur ama

Yurtsuz, hakkı gereği ile yaşamaktan da uzaktır.

Musa'ya vaat edilen topraklar,

Hakikati yaşamanın yurduydu.

Bir toprak parçası olmaktan da öte,

İnsanın hakikat ile biçimleyeceği büyük yuvasıydı.

Hak üzeri haddi gereği, üzerinde hakikati yaşayacağı ana kucağıydı.

Hicret, hak ile batılın ayrışmasının da gereğiydi.

Hak, batıl olana sonuçta galip gelecek ise

Hicret kaçınılmaz olandı.

Acziyete düşmek, hüzün ile gariplik

Mümine böylece miras kaldı.

Allah'a olan hasret ise hüzün ve garipliğe baskın aşkta unutulandı.

****

Mekke, ilk ana kucağıydı

Yesrib hasret ocağının ilimle canlı tutulduğu Medine oldu.

Hakikatin hak ve hadler üzeri yaşandığı hukukun adresi oldu.

İkinci ana kucağıydı.

Onların çaresizliğini gören bir göz olsaydı.

Bağrı kan kusar ağlardı.

Ana kucağında ümmet olmak kardeşlere farz kılınmıştı.

Kalplere inen hakikate dair söz, hak üzeri yaşanmaya memur kılmıştı.

Selamet ve huzur müminleri kucaklayan Allah'ın rahmet suyuydu.

İlk ana kucağından ayrılışın hüznüne, hasretine dair ateş sönmeye mahkûm oldu.

Çaresiz bakışlar umut ile canlanıyordu.

Allah'ın desteği yeni kardeşleri oldu.

Vatan olacak yeni topraklar oldu.

****

Unutmadım nebiyi anlatmayı,

Her nebi Allah ile varoluşuna tanık iken

Ümmeti ile kendini bulması gerekendir.

Ümmetini anlatır iken

İki kat acıda kendini bulan,

Acılar katmanlı bir biçimde yumak olduğunda

Gözyaşlarına boğulan

Muhammed Mustafa'yı anlatmaktayım.

Onlar acı çeker iken kendi acılarını unutan,

Dava kardeşlerinin acıları ile acı duyanı anlatmaktayım.

O acılar içinde!

Mevla'ya dair ana kucağı olanı anlatmaktayım.

Ümmetinin sığındığı, gözlerinden esirgedikleri

Canlarına can olan

Sevgiliyi anlatmaktayım.

Habibim diyen Allah'ın

Kullarından habibine bakışını,

Kucaklayışını anlatmaktayım.

Vazgeçmeyenlerin yolunu

Sonuç aldıkları ile yaşadıklarını anlatmaktayım.

Ümmetini anlamadan onu anlamanın da ne kadar zor olduğunu anlatmaktayım.

****

Selam onlaradır, huzur yüreklerinde bulduklarıdır.

İbrahim'in ateşi misali,

Acılar içinde Allah ile selamı, huzuru, muhabbeti bulan da onlardır

Ama

Resul ile huzurda bulunmayı, muhabbete ermeyi, selamda yaşamayı öğrenen, daim kılan, mirası taşıyanlar da onlardır.

Onlar ayrı fertler olarak görünseler de

Aynı amaçta, ortak hareketi ve duygudaşlığı yakalamış olan canlardır.

****

Can deyip de geçme,

Allah'ın her nefes verişinde

Allah'ı hakkı ile yaşayıp hadleri gereği duran canlardır.

Acıların ateşini rahmete çeviren canlardır.

Olması gerekeni çekinmeden yapan canlardır.

Sen onları beşer bilsen de

Onlar insan olmayı Allah ile bulmuş canlardır.

Canlarına nefes Resul'den, onlara miras kalan

Canlar canı Allah ile insan olmayı bulmaktır.

****

Sen Resul deyip de geçme,

Allah'ı hak üzeri yaşadıkları ile görünüşe taşıyan muhabbet ocağıdır Resul,

O ocakta,nasıl insan olunur tecrübe edilmiştir.

Allah ile insan olmayanların sonları da gösterilmiştir.

Onu anlayacak isen sadece onu bilmek yetmez.

Duygusunda hakiki,

Etkiledikleri ile edindiği ortak gerçeklilikte, ortak ruhta biz oldukları ile tanımak

Onu gerçekten tanımanın kapısını aralar.

Sana ondan sayfalarca konuşsam da eksik kalır.

Onu o yapan Allah'tır ama

Ümmeti üzerinden onda kendini görünüşe taşıyan Allah'ı

Rububiyeti gereği tevhitte bildiğinde

Onu, ümmeti dışında anlayamayacağını da bildiğinde

Ümmet olmayı anladığında,

Kalplerine inenin

Sözden önce, muhabbet olduğunu göreceksindir.

İnsanın kalbine inerse muhabbet

Rububiyet, tevhidin gereği olarak görünüş bulur.

O insan, Allah'ın resulü ise

Muhabbet Allah'ın evi kılar

İnsan, insan ile insanlaşır, olgunlaşır.

İnsan aslına uzanmanın yolu olur.

****

İşte!Onlar birbirleri ile insanlıklarını bulan ve inşa edenlerdir.

Mümin kardeşinin ihtiyacını kendi nefsine tercih edenlerdir.

Gerektiğinde birbirlerine can olmuşlardır.

Gerekirse canlarını Allah için, Resulü için, mümin kardeşleri için feda etmişlerdir.

Onlar imanın iki çıtası olan

Fedayı can ve fedayı nefste, insan olmayı bulmuşlardır.

Sen nasıl olurda, onları es geçersin.

Onlar ayrı bedenlerde ortak ruh edinmeleri ile can bulmuş

Âlemlerin kutuplarıdır.

Aynı sofrada birbirlerinden nefes almış,

İnsan olmayı insan ile bulmuş, ölümsüz ruhlardır.

****

Nebi haber verendi.

Hakikat ve hak gönüllere inendi.

Yaşadıkça Resul kılınandı.

İşte Mustafa'nın hikâyesi!
Resul ile resul olmayı, insan olmayı bulan canların hikâyesi.
Birinin kim olduğu kendisini bağlar ama
Sonuçta aşağıların aşağısı da denilen şu dünyada
Söz ile yeni bir dünyaya taşımakta
Ortak değerler alanı oluşturarak yeni bir dünya kurmakta,
Geleceğe kapı aralamakta ise
O sadece kendisi ile okunacak olmaktan öte,
Etkileri ile de okunması gerekendir.
Etkileri onu yakinen tanımak
Daha geniş bir açıdan ona bakabilmektir.
****
Dikkat et!
Ortak hikâyemizi anlatmaktayım.
Dün olanı değil,
Hak ve hakikati değer edinip de yaşayanların
Ortak hikâyesini anlatmaktayım.
Böylesi, uzaklar yakin kılındığında,
Kişiler görünmez olduğunda,
Olaylara aşkın gerçeğe tanık olunduğunda
Ortak anlamda, değerde, duyguda, erekte, eylemde
Gerçeği yaşamanın zevkini anlatmaktayım.
Gerçek böylesi ayna olduğunda
Ruhun yaşadığı zevk olur.

Zevkin duygusunda gerçek
Sadece usa indirgenmeyecek kadar öznel olur.
Gerçek dedikleri böylesi yaşandığında
İnkâr edilmeyecek tanık olunan olur.
****
İşte bu hikâye,
Kur'an'ı yaşar iken anlayanların,
Anlar iken yaşamaya çalışanların,
İlahi sözü değerinde yaşayanların,
Ortak değerde kültür edinenlerin,
Medeniyete uzanırken,
Yeni bir dünya kuranların hikâyesidir.
Bir kişinin değil,
Çoklu gerçeklilikte,
Ortak değerlerde,
Ortak ruh edinen canların hikâyesidir.
Bedir'de imana tanık kılan onlardır.
Uhud 'ta canlarını dişine takıp
Can pazarı olan savaş meydanında bulunan onlardır.
İmtihan edilmenin şiddetine tanık kılan da onlardır.
Hendekte, aç bitap
İlmin şehrini,
İlimle, fedakârlık ile korunacağına tanık kılan da onlardır.
Hak ile batılın savaşında

Hudeybiye'de geri adım atıldığında

İman ile karşı duran da onlardı.

Batılın zayi kılınacağını öngörmemiş olsalar da

İman dolu gözler ile bakanlar da onlardı.

Alan kazanmak için,

Kendilik kontrolü için,

Yeniden toparlanmak için,

Zaman kazanmak için,

Öngörülü bir dünyaya bakabilmek için

Geri adım atamak da gerekirdi.

Barışın arkasında gelecek zaferi görmemiş olsalar da

İmanlarından taviz vermeyen olan da onlardı.

Ortak ruhta, görüşlerde çeşitlenmeyi ilk gösterenler de onlardı.

****

Nasıl okuduğuna dikkat et!

Senin yanlış diye okuduğunda

Sonuç gereği ile açık olacak gerçekler/ hikmetler vardır.

Hikmet müminin kayıp hazinesi ise

Tevhitsel görü, hüsnü zan, hizmet, fakr, tenezzül,

Her şeyi hakkı gereği yaşamak, adalet, sevgi, davayı hakka bürünmek

Ve daha nicesi

Resulden sana düşen,

Ashab ile sana uzanan mirastır.

****

Her iş başlangıcına döndürülür denir.

Mekke'den acılar için de ihanete uğramış,

Zulüm edilmiş olarak çıkanlar

Fetih ile geri döndüklerinde

Yusuf'tan da farkları yoktu.

Hak olan her daim batıl önünde galip gelecek olandı.

****

Sen deme ki Batıl önünde durulmaz.

Hakikat güneşi görünüş bulacak ise hak olan ile

Batıl olan yok olmaya mahkûm kılınmış olandır.

Nebilik son bulsa da insanlık son bulmayacaktır,

Davayı hak uğruna şahadet şerbetini içen,

Hakikati, hak yaşadıklarında görünüşe taşıyan Resuller,

Her daim var olacaktır.

Bunu da bil!

Senden sana giden yolda yalnız olmadığını da bil!

Sonuç hak olanın ise

Taraf olmak, kaçınılmaz sondur, bunu da bil!

Süreçte acıyı bal yapmak, zahmeti rahmet bilmek, yokuşu düz kılmak,

Zorlukları, kendini gerçekleştirmenin fırsatı bilmek,

"Derdini derman etmek" değil midir?

İbrahim'in atıldığı ateşte, yeni bir dünyada doğmaktır, bunu da bil!

Derler ki atadan mirastır, miras olanı yaşamak.

Âdem'den Hatem'e ne yaşandıysa miras olarak bulacağındır, bunu da bil!

Bak! Mirasına talip olduğun nebiye,

Geçmişin yaşadıklarını farklı durumlarda yaşamış,

Karşılaştığı her durumda, nebileri yaşar iken kendini bulmuş,

Kendini Allah ile bulduğunda ise

Nebiliğe, nebilere aşkın resul oluşunda kendini bulmuş.

Allah'ın kullarına uzanan eli, konuştuğunda görünüşe geldiği dili olan resul olmuş.

Tavırlarında görünen Allah'ın aynası olmuş.

****

Mekke, Medine ve fütuhat sürecinde

Hazreti Resul de görmen gereken ise

Bir kişiden daha çok,

Hak olanın gelmesi ile batıl olanın zayi olmasıdır.

Batıl üzerinden hak olan ile kendini görünüşe getiren Allah'tır.

Sonuçta da nimete eren kullarıdır.

Bu hikâye bir kişinin değil,

Sonuçları itibarı ile her yaşayanın ortak hikâyesidir.

Bu hikâyede tanık olacağın ortak gerçekliliktir.

Ortak değerlerde biz olmayı yakalayabilmektir.

Duygudaş olduğunda biz olduğunu görebilmektir.

Ortak hedefte kenetlenerek, gelecek idealinde buluşabilmektir.

Birbiri için olanların birbirlerini tamamlarken

Vicdan da birbirlerine tutunurken

Duyguda birbirleriyle bütünlenirken
Geleceğe doğru yürümeleridir.
****
Vicdan beraber kılar,
Duygular ayna olur,
Akıl, Allah'a hak ve hakikatine tanık kılar,
Yolunu kaybetmemenin de rehberi olur.
Ortak amaç ise
Ayrılmaz bütünlükte, yek vücud olduklarının göstergesidir.
Böyle olduğunda,
Hak olan ile vücud bulanlara tanık olursun,
Kişilere değil, ilkenin vücuda nasıl geldiğine tanık olursun,
Ortak eylemlerde ilke görünüş bulur iken
Kendini görünüşe getiren Allah'a, tavırlarında tanık olursun.
Çıkaracağın ders ise
Hak olanın her daim galip geleceğidir.
Geçmişin dedikodusunu değil,
Yukarıda anlatıldığı gibi
Kişilerin hayat hikâyesini okumaya aşkın
Kendini bulacağın
Ortak gerçekte nasıl yaşaman gerektiğidir.
Ümmet olmanın nasıl gerçekleştiğini görmendir, öğrenmendir.
****
Bil ki!

Gönül deryasında Ben olandan başkası yok,

Mevcudat deryasında Biz olmaktan başka bir yol yok

Öncülerin gösterdiği,

Kendinde ben olanı bulmak iken

İlişkilerde ortak değer edinimi ile biz olabilmektir.

Duygudaş oldukları ile hedeften taviz vermemeleridir.

Her sıkıştıklarında, ortak akıl ile çözüm bulmuş olmayı da göstermiş olmalarıdır

Ortak eylemde sonuç alınabileceğini de göstermiş olmalarıdır.

Söylediklerim,

Kur'an, insan olmak da vücuda gelirken yaşadıklarıdır.

Onların yaşamı, olması gerekenlerin

Nasıl vücuda geldiğinin göstergesidir.

****

Amaca doğru yürür iken

Zor deme, kolay gelir.

Olmaz deme, olur bulursun.

Yok deme, var bulursun.

Sen sonuçta kendini bulursun.

Söz ile imanın dünyasında, kendin olursun.

Allah ile insan olursun.

Uykuda iken uyanık olursun.

Yek pare, yek vücud olursun.

Allah'ın kullarına uzattığı el olursun.

****

Sen zannediyormusun ki

Gelecek, geçmişte olanları yaşamadan günde bulunacak olsun.

Bil ki!

Nebiye hakkı ile salavat getirilecek ise

Ona ümmet olacak isen

Acziyet, hüzün, gariplik

Mirastan sana düşenden, ilk tahsil edeceğindir.

Ruhun dünya uykusundan uyanması için gerekli kılınış olanlardır.

Vicdan, ahlak ve olması gerekeni yapmak

Sen de bulacağın hazinenin, nebilerden kalan anahtarlarıdır.

****

Tevhitsel görü ile de bakmadığın sürece

Örtüler içinde Allah'tan uzak, kendine yitik

Çoklukta kaybolmuş olursun.

Yolunu kaybetme!

Kaybedersen kurtlar kapar.

Rahmet kapıları kapanır da

Bir kapıda tek başına kalırsın.

Kapılar kapandı zan etme!

Tövbe kapısı, senden aslına açık olan

Rahmete yeniden uzanmanın aralığı olarak bulacağındır.

Pişmanlıkta, yaptıklarının sorumluluğunu aldığın,

Rüşt bulmanın kapısıdır.

****

Dönmemek için inat etme, ne olur!
Dönmek için bahane çok iken
Şımarıp da Allah'ı unutanlardan olma, ne olur!
Sen hak olana memur iken
Batıl olana dalma, ne olur!
"Ümmetim, ümmetim" der iken
"Ne olur" demiş olan nebini bul!
Onu yaşadıkça
Merhamet güneşi olarak doğan ol!
Ne olur, diyen sen ol!
"Rahmetim gazabımı geçmiştir" diyen
Allah'ı, böylesi kendinde bul!
***
Yolunu kaybettiğinde
Onların hikâyesine geri dön.
"Onları görsen delidir derdin,
Onlar seni görse Müslüman bunlar mı derdi" diyen
Velinin sesini duyan sen ol!
Yolunu kaybettin ise
Her biri ayetlerin nüzulüne sebep
Örnek yaşamlarını, sana rehber bul!
Olması gerekeni, olmaması gerekeni de
Onların hikâyesinde bul!
Her biri sana ayna,

Aynalarında kendine uzanan bir yol bu.

Eksiklerini aramak, kusur söylemek sana bana düşmez ama

Olması gerekeni, olmaması gerekeni görmek o hikâyeden bize kalan mirastır.

****

Resulü anlattım, beşeri değil.

Ashabı anlattım münafık olanı değil.

Seni sana anlattım, başkasını değil.

İstedim ki

Tarih sayfalarında başkası gibi duran değil,

Öldü bilineni değil,

Kalplerde mirası ile diri olan,

Her mümine, kendinden de yakin duran

Resulü anlatayım.

Ortak hikâyenin ortak gerçeğini göstereyim,

Uzaklarda unutulanın değil.

****

Her bir canda bir değil, binlerce Muhammed yatar.

Önemli olan ise

Ahvaline sadık kalkarak, Muhammediyeti bulmaktır.

İstedim ki

Gözyaşlarında sana uzanan sen olayım,

Seni sana anlatan ben olayım.

Binsene geçse de

Kendini ararken, sana ayna olayım.

Garip bakan gözlerinden
Anlam buldukça, bakan ben olayım,
Ellerini sıkıca tutan Cebrail,
Muhabbetle bekleyen Azrail,
Peşinde pervane olan Mikail,
Varlık kapılarını, sırlarını emri ilahi ile açan İsrafil olayım.
****
Sevgili!
Biz senin ile Allah'ı bulduk.
Sen nasıl buldun ise biz de öyle bulduk.
Gerçeği söylediğine, birebir tanık olduk.
Kur'an'ı yaşayan insan olduk.
Yaşar iken okuyan, anlayan insan olduk.
Zamansız yaşamayı seninle bulduk!
Geçmişe seslenmekten daha çok
Gelecekte yankılanacak ses olduk.
****
Sevgili!
Geçmişi değil, geleceğini duyan ol!
Geçmişte değil, günde yaşayan ol!
Günün insanı değil, geleceğin insanı ol!
****
Sevgili!
İnsanın, halk edildiği mana ocağıdır.

Kendini değil, insanı önceleyen ol!
Allah'a ermek, kendiliğini Allah ile bulmak
İnsanın gerçeği olsa da
İnsan ile anlam bulmak, kendilikte derinlik kazanmak,
Var ettikçe varlık bulmak, varoluşun tadına varmak
Allah ile kendini bulayım der iken
İnsan ile kendini bulmaktan geçer.
İnsan ile Allah'a ermekten geçer.
İnsan dediğini kötü bulsan da
İnsan olduğunu unutma!
Kötü bildiğin, yarın sana ayna olur.
Rahmet, varlığını kucaklamış iken Rahmeti ahlak edinmek
Allah'tan sana mirastır.
Gazap etmek değil, kucaklamak insana farzdır.
Sen seni bulacak isen insana hizmet vazifendir!
****
Sevgili!
Sen yukarıdan aşağıya indirilen değil, tenezzül edensin,
Hizmet ederken dahi tenezzül etmesi gerekensin.
Sen cümle âleme rahmet iken
Allah'ın senden rahmet etmesinin gereği tenezzüldür.
Tenezzüldür seni evrensel kılan,
Seni yarınlara taşıyan,
Aşağıda iken yukarılarda yaşatan

Sen her indiğinde seni sen kılan
Ahlakında övülmene neden olan
Sonuçta Ahmed olmak ile
Makamı Mahmud'u bulduracak olan.
Tenezzül ve hizmet, seni sen kılacak olandır.
Ahadiyeti özünde bulduğunda
Ben olana ermişsindir.
Çoklukta vahidiyeti bulduğunda
Ulu dostlar ile bir olduğunda
Biz olmaya ermişsin
Bil ki makamı Mahmud 'ta olansın
Özünde uyanık, halk içinde olansın
Halk içinde hak olanı yaşar iken
Allah'ı görünüşe taşıyansın.
***
İstedim ki
Önünde duran kendi gerçeğini
Sana anlatan ben olayım.
İnsan olmanın gerçeğini
Sözde anlatan ben olayım.
Sonuçta söz ile bulacak olan, seninle insan olayım.
"Söz mirastır" derler.
İstedim ki
Söz ile sana miras, varlığına ayna olayım.

****

Ya Resulullah!

Haddi aştığımı sananlar var.

Bilmezler ki aşkta hadler görünmez olur.

Kusurdan bakacaklarına, hakikatten baksalar,

Konuşan dilimde hak ve hakikate tanık olsalar,

Muhabbetten olanı yermeseler

Sorgu suale de tutmasalar,

Hüsnü zan ile baksalar

Kendi gerçeklerine tanık olacaklar.

****

Ya Resulullah!

Aşk methiyesi yapmak yerine,

Seni ahvalinle anlatmak istedim.

Dostların ile göstermek istedim.

Yaşadıklarını yazmak yerine

Sonuçta olacağın ile anlatmak istedim.

Olan bitende yaşadığın hikmeti

Seninle anlatmak istedim.

Seni sen yapan ahvalin iken

Takındıklarında kalanlara,

Gerçeğini göstermek istedim.

Ahvalini Allah ile bulan senin

Ahvali yaşandığında

Rahmet olacağını göstermek istedim.
Haddi aşmak değil gayem,
Hak olanı göstermek istedim.
Güneş her doğduğunda,
Aynı güneş olduğunu, zamansızlıkta göstermek istedim.
Zamana ait olanda hiçbir şey aynı değildir.
Zamansız olanda birliği göstermek istedim.
Her sözde,
Bir güneş değil, binlerce güneş olup da doğmak istedim.
Karanlık dünyadan, aydınlığa uzanır kılmak
Gölgelerden hakikate ulaştırmak istedim.
Niyetimde hakiki iken
Güzelliği göstermek istedim.
Güneşi batırıp da karanlıkta kalanlara
Battığı yerden doğduğunu söyledim.
Hakikat derdine düşenlere insan adresini gösterdim.
İnsan âlemlerin noktası ise
Sonsuza uzanan macerasında
Bitmez tükenmez ile varoluşunda
Kendisine gafil kalmamasını istedim.
Dünyası cehennem olan, derdini derman bulan,
Cenneti dost sohbetinde bulan,
İman dolu kalpte Rabbine erenin
Nimet yolunu gösterdim.

Nebiyi anlatırken selameti
Varoluşta barışmakla İslam'da gösterdim.
****
İstekler, sözler bitmez tükenmez
Bu hikâyenin bir kişi ile bitmeyeceğini,
Göstermek istedim.
Bundan olsa gerek ki
Bu hikâyede, Muhammed öldü diyemedim.
Bir değil, binlerce Muhammed doğar.
Bu hikâye biter diyemedim.
Her ölüm umutsuzluğa yelken açtırır.
Muhammed öldü diyemedim.
Bu hikâyeyi bitirmedim.
****
İstedim ki
Geleceğe miras kalan yönü ile
Duygusunda canlı tutulan
Ümmeti ile canlı olanın
Hikâyesini anlatayım.
Anlatırken de gördüm ki
Hikâyesi sadece kendine ait olanın hikâyesi değil,
İnsanlığa ait olanın, hikâyesini anlatmaktayım.
Her vicdan sahibinin göreceği, gerçeği ifade etmekteyim.

∞

Sonsuz Bir Aşk Diledim

Sonsuz bir aşk diledim

Hiç bitmeyecek.

Sonsuzca yaşarken

Hep sürecek.

Zamansız, mekânsız gönül diyarında

Sevgili, sensin diyecek

Şekilsiz, biçimsiz bir dünyada

Vücud buldukça bu aşk.

Ayrılıklar bitecek.

Sevgili!

Seninle, suret bulan

Ayrılıkta hüzün, hasret ateşi ile yakan

Vuslat arayışında sonsuza ulaşan

Her ihtimalde

Hep bu aşk.

Esir olunan ise aşk,

Sonsuzca dilenirken hakikate perde.

Sevgili!

Aşk, varoluşsal bütünlükse

Sen, ben!

Ben de sen!

İkiliğin kalktığı yerde

Yitirmeden, sende biten aşk.

Biz olmanın sevincinde

Sonlandı bu aşk.

∞

Kutb-ül Cihan

Bin bir don makamıdır,

Bu makam.

Padişahın sarayı,

Padişahın tahtı.

Postuna bakarsan,

Fâni.

Özüne bakarsan,

Baki.

Ayet-el Kübra makamıdır,

Bu makam.

On sekiz bin cümle âlemin,

Seyredeni,

Seyrettireni.

Cennetin kutbudur

Bu makam.

Her ân gözeten,

Her ân yetişen.

İnsan dedikleri

Sonradan edinilen bir makam.

Kutb-ül cihandır insan.

∞

Hatır

Yardan “hatır” olmaz ise,

Dünya aşığa zindan.

Yardan “hatır” olur ise,

Dünya âşığa viran.

Ha zindan ha viran,

Âşık kul, olur Sultan.

İlimde zevk eden!

Hatır, İlham, irfan

Olmaz ise,

Bildiğin ziyan

∞

Aşk ile Vardım

Aşk ile vardım kapıya,

Hakk'ı gördüm kapıda,

Aşk ile vardım yanına

Hizmet ile erdim kendisine

Canda bulduğum kendisine.

∞

Sarmaşık

Gül ve sarmaşığın hikâyesini, bilir misin?

Sarmaşık, adı üzerinde,

Saran âşık ya!

Güle âşık ya!

Sarmaşık narindir, zarif ve güzeldir.

Dokunmaya gelmez.

Koparılmaya gelmez.

Ben mi?

Ben sarmaşığım, gülü aşk ile saran.

Gülden koparamaz beni.

Nâ-Hak.

Gül lâtiftir, sevgidir ve güzeldir.

İncitilmeye gelmez,

Koparılmaya gelmez.

Dikenli olsa da gül,

Sarmaşıktan razıdır.

Dikenleri ona dokunmaz.

Ben mi?

Ben gülüm, sarmaşıktan razı olan.

Sarmaşığı koparamaz benden,

Nâ-Hak.

Gül ve sarmaşığın hikâyesini bilir misiniz?

Ayrılmaz bir ikilidir, gül ve sarmaşık.

Biri âşık,

Biri maşuk.

∞

Elif

Elif!

Güzeller güzeli.

Tek,

Eşsiz ve benzersiz bir güzel.

Velilerin Allah dediği

Âşıkların on dörtlük güzel dediği

Kimine göre Hayy olan

Kimine göre Kayyum olan.

Elif!

Varoluşu başlatan

Varoluşu tamamlayan

Her daim olan güzel.

Nebilerin, Rabb-ül Âlemin dediği,

Habiblerin, Ahmed'de bildiği.

Kimine göre Ahad olan

Kimine göre Vahdet olan.

Elif!

Mizanı kuran,

Sübhan bulunan,

Sultanların Sultanı olan güzel.

Fahrı Kâinatın, Kur'an'da dediği

Veliyullahın, Kâbe bildiği

Kimine göre mutlak olan

Kimine göre daim olan.

Elif!

Aşkıyla beni yakan güzel.

Ziyaların ziyası olan

Lahutta hiçlikte denilen

Arş'ta heptedir denilen

Cennette Tuba'da bilinen

Ahir zamanda Ahmed'de görülen

Bilinmeyen güzel.

∞

Susalım Biraz

Susalım biraz,
Ezanları dinleyelim.
Susalım biraz,
Cihanı dinleyelim.
Susmasını bilirsek,
Melekleri de dinleriz.
Susmasını bilirsek,
Huda'yı da dinleriz.
Susalım biraz,
Susmak ikrar.
Susalım biraz,
Susmak edep.
Susalım ikrarla,
Kur'an'ı dinleyelim.
Susalım edeple,
Hakk'ı dinleyelim.

∞

Habib

Rabbim "Habibim" dedi, habibime.

Rabbin, "Habib" dediğine,

Ben habib olmam mı?

Rabbin Habib dediğini,

Ben habib bilmem mi?

Habib buyurdu "kişi sevdiğiyle".

Habibi habib bilenin

İçi habib olmaz mı?

Dışı habib olmaz mı?

Seven sevilen bir olmaz mı?

∞

Söylenecek

Söylenecek çok söz var, Hamttan yana.
Dilimde Muhabbet, Huda'dan yana.
Yazılacak çok şey var, Allah'tan yana.
Melekler mürekkep, elimde kalem.
Söylenecek çok söz var, Öz'den yana.
Hakk'ın kelâmı bitmez, varlıktan yana.
Yazılacak çok şey var, Allah'tan yana.
Melekler mürekkep, elimde kalem.
Söylenecek söz var, Hakk'tan yana.
İnsanla bilinir, bulunur
O insanda.
Yazılacak şey var, Allah'tan yana.
İnsandır noktası, insanlık mabedi
Melekler secdededir, Allah'tan yana.

∞

Edep Ya Hu Edep

Dünya derdi olan dönsün gitsin geri

Allah derdi olan dönsün gelsin beri

Hakk'ı hakikati arayan sevsin beni

Edep ile gelen bulsun beni

Edep denilen hayâ ile çekinmek

Hakk'ın huzurunda varlığından vazgeçmek

Edep ya hu, edep

****

Edep ile gelen bulur beni

Hakk dergâhıyım, dergâhında bulur beni

Edep ile bilen bilsin beni

Bilen bilir! Yok Muhammed var Allah

Bu sırra eren Resulullah

Dünya derdi hile, çaredir varlığına

Allah, derdi olana, şifa olur canına

Edep ya hu, edep"

∞

Ne İsteyelim

Dostlarım sormakta; "Ne isteyelim?"

Sonsuzlukta; sonsuzu isteyin!

Dostlarım sormakta; "Sonsuza yetişilir mi?"

"İsteyin ki vereyim", diyor Hakk.

İsteyin!

Vermek, Şanında.

Dostlarım sormakta; "Nasıl isteyelim?"

Aşk ile isteyin!

Ve görün!

Vermek, Şanında.

Dostlarım sormakta; "Ulu Dost,

Himmet eder mi?"

*Himmet, **hizmet**te.*

Canla hizmet edene,

Canda himmet edendir,

*O, **Dost.***

∞

Aşk

Aşk mı?

Hayata meydan okudun mu?

Bütün putların olan, tabularını yıktın mı?

Sebepsiz gayesiz sevdin mi?

Sevdiğini kendinde gördün mü?

İşte sana Aşk!

Varlığının yokluğunu istedin mi?

Bilenle bilmeyenin "Bir" olduğunu gördün mü?

Yârin varlığı seni mecnuna çevirdi mi?

Yârin ayrılığı seni virane etti mi?

İşte sana Aşk!

Son demde sükûtu buldun mu?

Aşk mı?

Sahibine sor!

Âşıkta, Aşk.

Maşukta, Aşk.

∞

Yaz

Tutuşturdular kalemi elime,

Muhabbet ehliyim diye.

Aşk ile yaz! Dediler,

O, sonsuzdur diye.

Şerre fırsat verme, diye

Canda bulsun halk,

O, insanda diye.

Tutuşturdular kalemi elime,

Halil'im diye

Yaz dediler,

Hazine "İnsan" diye.

∞

Sonu Gelmez

Bir hazine ki sonu gelmez
Cihan tükense, O tükenmez
Kapalı bir kutuda, bilinmez
Bilen olmayınca bulunmaz.
Uyan dostum! Hazine Sende.
Allah dedi, "Âdemdeyim,
İnsanın cemalindeyim"
Uyan dostum! Hazine Sende
Sen, sende bulmadıkça
Ötelerde bulunmaz.

∞

İstekler

Her Âdem, bir Havva ister.

Her Havva, bir Âdem ister.

Her Yunus, bir Tapduk ister.

Her Tapduk, bir Yunus ister.

Her Şems, bir Mevlâna ister.

Her Mevlâna, bir Şems ister.

Her Âşık, Rabbi olan Allah'ı ister.

Rabb, Âşık kulunu ister.

Var olan, isteyene var.

İstemeyene bir şey yok.

Allah, isteyene var.

İstemeyene Allah, yok.

Anlattığım, aslını istemek,

Seyrini istemek.

İstemeyene bir şey yok.

****

Kimi aşk ister,

Kimi rıza ister.

En güzel istekler,

Bu istekler.

Kimi isteyecek bir şey bulamaz,

Kimi istememeyi, ister.

Ulûhiyetin en güzel istekleri

Bu istekler.

Kimi için aczi kabulleniş,

Kimi için, Ulûhiyetten sesleniş,

Var oluş, en büyük istek.

En ulvî istek,

İstememeyi istemek.

∞

Senden Tanrı'ya Uzanan Yolda

Tanrı'yı Tanrı oluşunda bırakmamak
Yaşandığının şuurunda da olmak gerekir.
Davet et, icabet edecektir.
Sev, karşılık verecektir.
Yakinleş, elbet konuşacaktır.
Sen, zan etme ki ulaşılmaz yerdedir.
Sana senden daha yakin, kendiliğindedir.
Senden sana giden yolda bulacağın son duraktır.
****
O seni isterken sen ondan kaçma!
Sen O'na giderken sakın korkma!
Sen sevdikçe, seninle konuşacak olandır.
Sen O'na yürürken
Senden görünecek olandır.
****
Ezan dinlemek, namaz kılmak, zikretmek
Ve daha nicesi
O'nun ile yakinlik bulmanın bahaneleridir.
Bahaneleri vasıta kıldığında
Ne kadar yakin olduğuna tanık olduğunda
Uzakları, öteleri yitirir iken kendin olduğunda
Tevhidin ikili gerçeğini aşmış olduğunda
Ben olanın O olduğunu bilirsin.
****

Her eyleminde sıfat tavrında
Görünüşe gelen Tanrı'dır, bunu da bil
Senden Tanrı'ya uzanan yolda
Yola aşkın kendini bulduğunda
Senden uzak olmadığını da bil

∞

Elif Olmak Boynumuzun Borcu

Elif olmak boynumuzun borcu ise

Ezik durmak niye?

Zora, zalime karşı sırtı dik,

Hakk'a karşı boynu bükük,

Elif olmaksa eğer

Tarih yazmamak niye?

Dilin gerçeğinde Elif sonsuza açılan harf iken

Doğada insan tine açılan kapı iken

Elif olmamak niye?

Elif olacak insan,

Samed'i kendinde bulacak insan,

İslam olduğunda

Nedenini kendinde bulması gereken İnsan!

Ama kendine yitik, aslına düşman

Elif olması gereken insan!

Allah'ta, insanlıkta kendini bulması gereken insan

Düştüğü yerden hak ile Hakk'a yükselmesi gereken insan!

Bak! Mevla'nın elleri uzanmış, her yerde.

Kendini, insanlığı, tarihi yeniden yazmanın elleri o eller

Senin ellerin olması gereken eller,

Senden de uzanması gereken eller.

Kendine, insanlığa uzanmak/ dokunmak ellerine verilmiş iken

Kendini, insanlığı yeniden yaratmak ellerine verilmiş iken

Düştüğün yerden kalkmak sana farz kılınmış iken
Bencilce vahşi yaşamak, geride kalmak niye?
Sen hikmettendir desen de
Olması gerekeni söyledim, niye?
Öze sınır vurma!
İnsandan, insanlıktan mahrum kalma!
Hakikatten, haktan uzaklaşma!
Gölgelerde kalıp da kendinden yoksun kalma,
Diye!
Seni sana söyledim, Allah'tan mahrum kalma!
İlahi nefesi ararken sen,
Yaşarken üflediğin ruhta, bulması gereken sen!
Değer kıldıklarında o ruhu canlı tutan sen!
Âlemlere ruh üflediğinde, kendine ruh üfleyen sen!
Hak üzeri olduğunda, emeğinde kendini bulacak olan sen!
Sen!
Bil ki Allah ile Ben
Kulluğa erdiğinde, senden görünecek rabbin olan Ben
Sonuçta ereceğin nokta yalnızca BEN
Ben!
Her daim kendi olan Ben
O denilirken dâhi, Ben olan Ben
Dengi olmayan, benzeri bulunmayan BEN…

∞

Ben Demekteyim

Ben demek, Tanrı'ya mahsustur derler.

Ben demekteyim!

Tanrı'ya mahsus olanı kendimde bulduğum,

Kendimi gerçekleştirir iken yaşadığım için.

Ben demek, tüketilemeyen kendiliğin dile getirilişidir.

Ben demekteyim!

Tüketilemez olanı dile getirirken,

Görünüşe taşıdığım için.

Ben demekteyim!

Nefsi emmareden uzak,

Ötekini de kendine katarak

Biz olmanın idrakinde Ben olmayı bulduğum için.

Gizli şirkte bulunmak değildir gayem,

Ben derken ismi azamı ile zikrettiğimi dile getirmekteyim.

Dilde benliğini ifade eden, Tanrı'ya tanık olmaktayım.

Eskilerin aksine ben, Ben demekteyim.

İnsan, halifetullah olmanın hakkı için.

Kibirsiz, riyasız şımarmadan ben demekteyim.

Ben demekten de sorumluyum.

Sorumlu olduğumun içindir ki hakkı ile ben demekteyim.

Hak ettiğim içindir ki

Ben demekteyim.

Ben derken

Asıl olanı yaşamanın sevincini de duymaktayım.

∞

Adanmış Ruhlar Aranmakta

Adanmış ruhlar aranmakta
Yarına uzanmak için
Geride kalmamak için.
Dün olanı yanında tutan
Geçmişi değil geleceği önüne alan
Sorunlar karşısında yılmayan
Adanmış ruhlar aranmakta.
Özgünce ve özgürce yaşamak için
Elleri tutar iken Allah'a yükselmek için.
O ruhlar ile kendini tanımak için
İnsan olabilmek için.
O ruhlar ile kendilik bulunduğunda
Adanmış ruhlar olunduğunda
Aranan ruh bulunmuş olduğunda
Yarınlara tutunmak, ulaşmak için
Adanmış ruhlar aranmakta.
Onlar bizi bulduğunda
Âdemi bilmek, anlamak için
Allah'ı görmek için.
Hak üzeri yaşamayı öğrenmek için,
Adanmış ruhlar aranmakta.

∞

Allah'a Ait Olanlar

Allah'a ait olanlar
Bir yere ait değildir.
Bizler Allah'a ait olanlarız.
Yersiz, yurtsuz da değiliz.
Yurdumuz Allah iken
Dünyaya da ait değiliz.
Nefsi emmarenin gölgesinde
Dünyayı yurt kılanlar
Kapılarını ölüm çaldığında
Kıyamet başlarına koptuğunda
Yersiz, yurtsuz kaldıklarında
Allah'a ait olmanın
Ne demek olduğunu anlarlar.
Allah'a ait olup da Allah'a dönenler
Allah'a yakin, yer edinenler
Yurdunu Allah'ta bulanlar
Yarınlara emin adımlarla
Yaşarken, Allah'ı bulurlar.

∞

İnsanım

İnsanım!
İnsan kanından beslenen,
Emekten çalarak yürüyen
Kendi için, dünyayı dahi yok sayan
Şerden beslenirken ödenecek hesabı olan
Kendinden peşin harcarken kendini tüketen
Değilim böylesi olan.
İnsanım!
İnsanca yaşarken Allah ile kendini bulan
İnsana uzandıkça, öz varlığına yol tutan
İnsan ile kendini bulan,
İnsan ile Allah'a yol tutan
Böylesi İnsanım.
Tükenmez kendilikte kendini bulan
Yarına hesabını bırakmadan yaşayan
Böylesi yaşarken
Rahmet ocağı olan
Allah'ı gayrıda değil, kendinde bulan
Böylesi insanım.

∞

Benim

Bu günde arama beni

Dünde de

Geçmiş yanımda

Gün hakkı ile yaşanmakta

Murad edilen bulunmakta

Yarına ayna tutulmakta

Öyle ise gelecek benim.

Geçmişe, güne aşkın yaşanmakta

Hakikat ile kendilik bulunmakta

Her daim olan, kadim yaşanmakta

Yarına da aşkın

Anda olan benim.

Yarında da arama beni

Ötelere atma beni

Anda olan benim.

Zamana uzandığında

Dünde, günde, yarında

Olan da Benim.

Yanlış anlama,

Benim dedikçe

Senin ile ben olan benim.

Ötelere atma beni

Ben derken

Kendiliğe ayna olan da benim.

∞

Anka Kuşu Benim

Anka kuşu benim,
Varlık deryası, sonsuza uzanan yuvamdır.
Düşersem yere, vicdan uğrağımdır.
Vicdan ateşinde yeniden doğan
Günah küllerinde soyunarak yeniden uyanan
Karanlık diyarlarda uçan
Düşüncenin kanatlarında kendini bulan
Cebrail olup yolunu bulan.
Anka kuşu benim.
Sol kanadım tevhide uzanır
Sağ kanadım irfana,
Her bir kanadımda binlerce kanat parlar
Bakışlarımda hikmetin kaçamadığı
Şimşekler çakar.
Kafdağı dedikleri pençelerimin altında
Hakikate dayanak konağım
Her yorgunlukta, zorlukta sığınağım.
Ne için olduğunu Allah'ta bulanım
Allah'a doğru uçarken
Yorgunluğu, zorluğu unutanım.
Sonsuza uçarken varlığımdan soyunurum
Feda ettiklerim ile insan olurum.
Allah'a yakin, muhatap alınan olurum.

Aydınlıkta, nurda kendimi bulurum.

Kuş olmaya aşkın

Allah'ta bulunurum.

∞

Huzur, İslam Ağacı Olmakla Bulduğum

Acılar uğrar,

Varlık ağacımın yaprakları dökülür

Rüzgâr dallarımı büktükçe canım yanar.

Köklerim aslıma uzanır

Göklere uzandıkça dallarım yeşerir.

Rahmet oldukça acılar,

Kök salmanın, yarınlara uzanmanın aracı olur.

Uzandıkça, silinir acılar.

Gölgemde büyüyenler mutluluğum olur.

Huzur, İslam ağacı olmak ile bulduğum olur.

Gerekirse,

İslam ocağını besleyen ateş olur

Yandıkça aydınlatan can olur

Aslı ile yeniden dirilen olurum.

Ölümü hatırlatırken

Ölümsüzlüğe uzanan yol olurum.

∞

Tevhid Demekteyim

Çatışkıya, ayrılıklara inat

Tevhid demekteyim.

Zamana ait olmak değil,

Zamansız olmaktır dileğim.

Tevhide tutundukça, zamansızlığı bulmaktayım

İrfan buldukça, zamansız yaşamaktayım.

Hikmet dedikleri gerçeği, sonuçta bulmaktayım.

Aşağılarda sürüklenen değil,

Zamansız oluşta yürümekteyim.

Ayaklarım havada değil,

Toprağa sağlamca basmaktayım.

İnsan olmayı da

Şeytanıma inat

Allah'ta bulmaktayım.

Olup bitenlere hikmeti ile bakmaktayım.

Bir değil, binlerce gerçekte yaşamaktayım.

∞

Önemli Olan

Nereden geldiğin, kim olduğun önemli olsa da

Nereye gittiğin, kim olacağın daha önemlidir.

Olan bitene nedenleri ile baksan da

Sonuç, ne için olunduğunun göstergesi olmaktaysa

Sonuçları öngörerek yaşamak

İslam olmanın gereğidir.

Sonuçta hayrını gözetmek

Olan bitende Allah ile yaşamayı öğrenmek

İnsanın hayrına olandır.

****

Şer dediğin hayra, hayr dediğin şerre döner.

Şerde umutsuz kalmak

Hayırda şımarmak

İmandan yoksun yaşamak

Allah'tan, insanlıktan uzaklaşmaya nedendir.

Allah'ın ahlakı,

Adilce yaşamayı gerekli kılmaktaysa

Sonuçları öngörerek yaşamak

Kendi hayrına olandır.

Sonuçları kestiremiyor, öngöremiyorsan

Allah'a sığınarak, sonuçta hayrı dilemek

Geleceğin adına, hayrına olandır.

∞

Vatan Denilen

Vatan dedikleri, vaat edilmiş topraklarsa
Değerlerini hakkı gereği yaşadığın yerse
Yuvan olarak bulduğun, bulacağın yerse,
Musa'ya vaat edilen sendedir.
Kimi için sahiplenilen toprak parçası
Kimi için bir çatısı, iki göz odası
Kimi için Allah'ın bulanacağı beden evi
Kimi için sevgiliye kavuşmanın durağı
Kimi için cennet toprağı.
Vatan dedikleri
Kimilerine göre değişse de
Selamı, huzuru bulacağın yerdir.
İlahi aşka tutunmuş
Mecnunlar için vatan,
Allah'tan başkası değildir.
****
Allah'ım
Sen âşıkların vatanı
Uğrunda yaşadıkları
Can verip can aldıkları
Senin ile kendini buldukları
Vatan olan Sensin.
Âşıkların Vatanı!

Varlık deryasını

Vatan kılan da Sensin.

∞

Cancağızım, Bu Sana

Cancağızım!

Bu sana yazdığım mektubum.

Duydum ki

Bana savaş açmışsın

Yarınıma tuzaklar kurmuşsun

Gönül yurdumu bozguna uğratmışsın.

Değer mi heva için?

Üç beş kuruşluk menfaat için?

Anaların gözyaşını dökmek

Evlatları yetim, öksüz bırakmak

Âdem toprağını kana bulamak

Bereketli toprakları kurutmak

Cancağızım!

Bana İslam derler

Hikmetin, tevhidin, irfanın dini derler

Hikmet ile baktığım için

Yanlış görmediğim için

Sadece uyarmaktayım, kınamaktayım.

Cancağızım!

Savaş sayfan

Benden korktuğunu yazmakta

Korkulan ile yüzleşmek

Senin de kaderindir.

Gerçek, kaçamayacağın kaderdir.
Cancağızım?
Savaş açtığının ben değil,
Allah olduğunu anladığında
Gerçeğin, kaçılmaz olduğunu bulduğunda
Ya ben olacaksın
Ya da küfür batağında çırpınacaksın.
Cancağızım!
El uzattım sana,
Korkma, tutun bana
Sonuçta gerçek,
Benimle bulacağın
Hakkıyla yaşayacağın
Selam durağın.
Cancağızım!
Hadi gel tanışalım.
Ben ol ki barışalım
Gerçeğe kanat açıp
Selamette buluşalım
Yarınlara ulaşalım.

∞

Rahmet Dağı

Rahmet dağı,
Üzerinde kalınacak Hakk'ın dağı,
Hakikate ulaştıracak rahmet ocağı
Kâbe'ye emsal, insan ocağı
Kendini bulacağın insanlık mabedi.
Yaşamak,
İnsanın kaderidir Allah'ı yaşamak
Hak olan ile hakikati yaşamak.
Rahmet dağının tepesinde
Allah ile Allah'ı yaşamak.
İnsan olup İnsanlığı yaşamak,
Tenezzül ederken rahmet dağından
İnsanlığını insanda yaşamak.

∞

İstenen Sensin

İstenen sensin
Mal, mülk değil,
İstenen sensin!
Çocuk olan değil,
Özgünce, özgürce
Muhatap alınacak sensin!
Dış görünüşün değil,
Yak, sana ait ne varsa
Bırak, mal ettiğin ne varsa
Uzan, rahmete dair ne varsa,
Kendini bulduğunda
Hikmetle baktığında
Dünü, günü, yarını anda yaşadığında
Ulaşılmaz, bilinmez denilende
Seyir ettiğinde
Tenezzül et, insana dair ne varsa.
Hakkı ile yaşa, kendine dair ne varsa.
Biricik oluşta yaratılan sen isen
Başkası değil,
İstenen sensin.

∞

Zaman

Kaygı ve umut,

Zamana dair kanatlarım

Yaşarken günde

Dünden kalan izlerim

Yarınlara tutunduran ellerim.

Umut ettiğimi bulduğumda

Kaygılarımı aştığımda

İman ile baktığımda

Zamana ait değil,

Zamansız yaşayanım.

İnsanı zamanda değil,

Zamansız oluşunda bulanım.

∞

Kimler Geldi Kimler Geçti

Kimler geldi, kimler geçti

Hepsi hiçlikte seyir etti

Hiçliğine rağmen varlıkta gezindi,

Kendini bilmeden, geldi geçti

Tarihe mal olduğunda

Kendinden de habersizdi.

∞

Gel Bana

Dünü, günü, yarını

Bırak, gel bana

İnsan olmanın tadında

Buluşalım, gel bana

Şu dar gelen kâinatta

Örtünden soyun, gel bana

Sonsuza uzanırken gönül deryasında

Zamansız yaşayalım, gel bana

Yalnızlık otağından

Kurtulalım, gel bana

Nesnelerine aşkın

Kavuşalım, gel bana

Dayanaklarını aş

Güven, gel bana

Nurda buluşalım,

İrfanda yaşayalım, gel bana

Yaşamın gerçeklerini unutmadan

İnsanlıkta buluşalım, gel bana.

∞

Vicdanıma Dokundu

Vicdanıma dokundu!

İnsan olman gerekirken
Eşek misali kalman
Yılan gibi saklanman,
Tilki gibi aç
Kurt gibi vahşi olman,
Olumsuz her ne varsa, yaşamaya çalışman.
Maskeler arkasında, bana tuzaklar kurman.
Ey nefsim!
Güneş burcunda yaşarken ben
Boynuma borçtur seni kurutmak
Aslına dönük kılmak,
Hakkı gereği ile yaşamak,
Küfre varmadan, Allah ile can bulmak
İşte, budur!
Nefsini terbiye etmenin,
Örtülerden soyunurken
Kendiliğini bulmanın yolu,
Yalın olduğunda, kendine tanık olmanın yolu
Nebilerden kalan mirasın gereğinde yaşamanın,
Nefsine köle olmadan
Hakkı gereği ile yaşamanın,
İnsan olmanın tadını, Allah'ta bulmanın,
İnsanca insanlığını, Allah'ta yaşamanın,

Sonuçta kendini bulmak ile
Kendini yaşamanın yolu.
Varlığıma dokundu!
Benden uzak yaşaman.
Güzellik yerine, çirkinlikte kalman.

∞

Suç Denilen

Suç denilen,

Cezayı peşinen kendi nefsine vermektir.

Tutunurken yarına

Kalbe zincir vurulan

Vicdana tutsak kılan

Bedeni azaba koyacak olan

Her nefsin önünde bulacağı gerçeğidir.

Zulüm yakışmaz Allah'a,

Adalet ise şanındandır.

Her türlü karakter tavrını

Bütünlediği noktadır.

Kaçılamaz sonuçta, bulunacak olandır.

∞

Ya Resulullah

Canlar canını sevmişim
Ya Resulullah!
Nesnelerin gölgesinde
Kendine yitik kalmaktan ırak
Nesnelerine aşkın yaşamayı öğrenmişim.
Şahıs olmanın gölgesiz oluşunda
Her cana ırak olmayışta
Gölgesiz olmayı bulmuşum
Ya Resulullah!
Canlar canında
Her zamanın dirisinde
Dünden bugüne
Mirasını bulmuşum.
Mirasını yaşarken
Senin ile Allah'ı bulmuşum
Ya Resulullah!
Seni bulmadan
Zata erilmeyeceğini bilmişim.
Seni yaşarken sensiz kalındığında
Allah ile vahidiyette
Yaşandığını görmüşüm
Ya Resulullah!
Seni sevmeyenin
Nasipsiz olduğunu fark etmişim.

Seni sevdikçe
Canlar canını sevmiş,
Aşk olup da kendiliğe yükselmiş
Kendime inmişim
Ya Resulullah.

∞

İnsan

Dertler acılardan kırbaç
Karanlıkta hayaller
Kaybolur insan.
Zülüm batağında çırpınır
Ufukta kaybolan umutlar
Kendine yitik insan.
Dertler fırsat, hayaller çıra
Kırbacı elinde
Çırayı aşk ile uyandırmalı
Yürümeli insan.
Zulüm aydınlığa kapı
Umut zamana tutunmak
Aydınlığa umut ile yürümeli insan.
Us ile gerçeği bulurken
Vicdan ile yol bulmalı insan.
Korkulara aşkın yaşandığında
İmanla emin adımlar
Kıblesi Allah, olması gereken insan.
Allah'ı, gerçekleştirdiklerinde yaşadığında
Kendine açılan kapıdır insan.
Kapıya uzansa
İman, aşk, vicdanda takvayı bulsa

Gerçeği ile tanışacak insan.

Varlığını yoklukta

Allah ile bulması gereken insan.

Kendiliği zamansızlıkta,

Anda bulacak insan.

Ali, veli oluşu

Özünde, duygusunda bulması gereken insan.

Aşağıyasürüklenişten kurtulmalı

Kendini bulmalı insan.

Kendini bulmadan,

Binlerce vakit ve nesnesinden

Kadri yüksek olduğunu, bulamaz insan.

Kendini bulmadan

Huzuru bulamaz insan.

Kendini Allah ile bulan insan,

Kendini yaşarken mutmain

Meleklerin üzerine indiği insan.

Bir güneş gibi doğmuştur

Milyarlarca insan.

∞

Zaman-sız

Zaman,
Gözler önünde akan
Nesnelerine tutunulan.
Çırpınırken içinde,
Erdemler ile üzerinde
Yürüdüğüm deniz.
Ahadiyet deryasında
Kendilik kaynağında
Sonsuzda akan deniz.
Kıyıları olan nesnelerinde
Her iz bırakan silindiğinde
İzler miras bırakılırken
Çapa atılan miras gemisinde
Yaşanılan deniz.
Kâh fırtınasında boğulmakta
Kâh yüzerken kıyılarında
Yaşanılan deniz.
Sen!
Allah'tan akarken
Allah'a akan deniz!
Adaletin kısas dalgalarında,
Biçimsizken biçimlenen deniz.

Silinirken sende!

Sırrın, gerçeğin olan kendilikte

Ölünmeyeceğini bildiğimde

Kendilik zemininde

Kendisine aşkın yaşadığım deniz.

∞

Yolunu Kaybettinse

Yolumu kaybettim.

Geride bıraktıklarım, önümde bulduklarım

İçinde olduğum yalnızlığım

Çocukça kalışım.

Bağrımda ellerim

Yorgun ayaklarım

Acziyet ve çaresizlik kaderim

Yolu aramaktayım.

Ya Rabbi!

Sonuçta sana uzandı yolum.

Sensin,

Evvel ve ahir

Sensin,

Batın ve zahir.

Bir daire çizdim

Başlangıcı, sonu sen!

Özümde bulunan, eylemlerimde görünen sen!

Bir daire çizdim

Merkezinde sen.

Pervane olup etrafında dönen ben

Sana uzanırken

Yolumu buldum ben.

∞

Haset, Haris ve Kibir

Haset, haris ve Kibir

Cehenneme çaktığım

Ateşten üç kazık.

Bunları yaşarken

Nefsine cimri, emanete müsrif, kendine hain kişi!

Hasette, kendini kemiren

Harisken, dünyayı kemirmeye çalışan

Kibirde, nefsini haksızca kutsayan kişi!

Vicdanın pişmanlık durağında

Ağzın kanlar içinde,

Tövbede,

Çıkarmadıkça üç kazığı,

Cennetin kokusu dahi sana haram.

Gözünü karartan,

Öz kendiliğine düşman kılan

Kurtulman için bu belalardan

Bir yol daha var.

Hayrı gözet, rahmet ol!

Dök, seni kemiren kurtlarını!

Gözü tok, sükûnet sahibi ol!

Dök, dünyayı kemirmeye çalıştığın dişlerini!

Tevazuu, fakrı gözet!

Bırak, nefsini ilah edinmeyi!

Emanete müsrif, nefsine cimri olmaktansa

Nefsine buğz et, yiğit ol!

Kır, sırçadan sarayını!

İnşa et, gönül sarayını!

Cennetin kokusundan da ileri

Yaşa, kendi cennetini!

Sana yazdım, kendine hain kişi!

Korku ile umudu,

Huzur ile selameti.

Cehennemin üç kazığı

Saplanmış yüreğine.

Yiğit olmadıkça,

Korkularını aşmadıkça,

Nefsinin yalanını, kusup atmadıkça,

Cenneti yaşamak sana haram.

Yiğit oldukça cenneti bulmak,

Cehenneme aşkın cenneti yaşamak

Hak ettiğindir, seni bulan.

∞

Korkarım

Allah'a iman dedikleri,

Hakikate tutunmaktır.

Ameli salih dedikleri,

Allah'a göre yaşamaktır.

Ahrete iman dedikleri,

Ölmeyeceğini bilerek yaşamaktır.

Akıbete dikkat dedikleri,

Gözetirken adaleti

Kısastan kaçamayacağını görüp,

Hakkını, haddini bilip,

Allah'a göre yaşamaktır.

Yar!

Yar Allah'ım yar!

Sensiz yaşanacak bir ömürden

Korkarım.

Senin ile biçimlenen, yaşamın her durağında

Yaşamı seninle anlamlı bulurum.

Dünde, günde, yarında

Ölümsüz yaşarken

Seni yaşarım.

Ölüme göre değil,

Sana göre yaşarım

Ölümden korkan değil,

Senden korkarım.

Rıza, aşk ile tutundukça Sana

Korkularımı aşarım.

∞

Söz

İnsan konuşur,

Dalgalanır âlemler.

Ey söz!

Ne mübarek şeysin.

Geçmişi, günü, yarını taşır

İnsanda biçim kazanır

Âlemleri yuva kılar

Bereket toprağı olan, âdemde filizlenirsin.

Seninle anlam kazanırken

Kurulur yeni dünyalar

Taşıdıkların ile yükselinen yarınlar,

Miras olduğunda

İçinde doğulan tarihsin.

Seninle dile gelirken

Acılar, mutluluklar, cümle kâinat

Varlığa aynasın.

Sen ne mübarek şeysin.

İnsan konuşur,

Söz yere düşmeden

Biçimlenir âlemler.

Konuştukça!

Biçimsiz iken biçim bulan,

Anlam kazanan dünyalar

Belirsizliği, belirgin kılan bakışlar.
Sen kudret taşırken
Göklerden yerlere üflenirken
Gerçekleşirken, insan olmaktasın.
Yürümek için tutunulan
Allah'tan uzanan
Kelam ağacının dallarısın.
Cehenneme odun kılan
Cennete tutunduran.
Zamansızlığa kapı aralarken
İnsana üflenen ruhsun.
Korunası sırça sarayda
En dikkat edilmesi gerekensin.

∞

Of Dahi Demeyeceksin

"Of" bile demeyeceksin dedi yaratan!
Görünen o ki
İlahi emri unutmuşsun!
Nefsinin hevasına kanmış
Anacığını, babanı unutmuşsun.
Öfke selinde kaybolmuş
Değerlerinden soyunmuş
Anacığını, babanı şeytanına satmışsın.
Sen ne biçim bir mahlûksun?
Seni sen kılanları bırakmış,
Şeytanlara kendini satmışsın.
Emekleri üzerinde kalmış
Mirasından soyunmuşsun.
Sen ne biçim bir mahlûksun?
"Of" bile demeyeceksin dedi yaratan!
Ana, baba hakkı
Yaratanın üzerindeki emek hakkı,
Varsa Allah'a imanın
Budur tevhidin hakkı.
"Of" bile demeyeceksin dedi yaratan!
Kan kussan, gülücüğü eksik etmeyeceksin,
Çaresiz kalsan, hissettirmeyeceksin
Her neyin varsa senin değil,

Önce onların olduğunu bileceksin.
Nefsinin hevasına, şeytandan arkadaşlarına,
Anacığını, babanı satmayacaksın.
Onlara duyarsız kalmayacak
Gözyaşlarına yitik bakmayacak
Ahlarını almayacaksın.
"Of" bile demeyeceksin dedi yaratan!
Hayr dualarını kazan ki
Bereketlensin dünyan.
Hızır yoldaşın olsun, Musa da komşun
Muhammed, sende bulunsun.
Hizmetin ibadet olsun.
"Of" bile demeyeceksin dedi yaratan!
Allah'tan miras emaneti, üzerindeki emeği
Zayi kılmamak için
"Of" dâhi demeyeceksin!
Mümin ise anan, baban
Saygıda kusur etmeyecek
Sevgiden taçlar örecek
Gönül yuvalarına girecek
Aileyi yok kılmayacak
Yuvanı yıkmayacaksın.
Onların rızası ile Allah'ın rızasını kazanacak
Göklere uzanmanın yolunu

Böylesi edineceksin!

Unutma

“Of” dahi demeyeceksin!

∞

Senden Başkası Yok

Kendin ile baş başa kaldığın gönül meydanında,

Senden başkası yok!

Allah'tan başkası yok!

Sen özün ile ayağa kalkmadıkça,

Olması, yapılması gerekenleri yapmadıkça,

Sana kurtuluş yok!

Kurtuluş, senden sana giden yolda,

Arama, Allah'tan başka duranda!

Başkası gibi durmuyor

Seni sana gösteriyor olanda

Allah'tan başkasını da arama!

∞

Bil

Duydun mu?

Mazlumun ahı yerde kalmaz,

Arşı titretir.

Zalimin yaptığı kâr olmaz.

Allah'ın adaletinden kaçan olmaz.

Görmedi mi?

Hakikat, hak veçheden görünür.

İman dolu bakışlara

Sır perdeler silinir.

İlahi adalet, sonunda görülür.

Anlamadın mı?

Kör, sağır, anlayıştan yoksun

Kendine zalim duyarsız!

Ahmak olan,

Cehennem kuyusudur dipsiz.

∞

Sen ve Ben

Sen ve ben
Uzaklardan çağrışırdık
Hasret aşk ateşi olunca
Gönül ocağında kavuşurduk
Sen ve ben
Dün, birbirimize tutunduk
Bugün, ortak gerçekte buluştuk.
Yarını, sana emanetken bulduk.
Sen ile ben
İki kadim dost,
Canı cana katıp da
Birbirimizde buluştuk.
Nice hayat içinde hep kavuştuk.
Ne Sen beni bıraktın
Ne de ben Seni bıraktım.
Senin sırrın, benim gerçeğim
Âlemlerden dahi kıskandığım
Sırrın namusum,
Kendimde sakladığım.
Aşikâr olurken her sır,
Hakkı ile yaşarken namusum.
Yokluk diyarından uzanırken Sana
Sonsuz yalnızlıkta tutun bana.

Ne olur, sensiz koyma!

Senden yitik kılma!

Uzaklara yollama!

Ben, Sen ile oldum ben.

∞

Hakikat O

Yaratandan gelen şifa

İster zehir olsun ister bal.

Yaratandan gelen hikmet

İster cefa olsun ister sefa.

Yaratandan gelen hak

İster zulmet olsun, ister nur.

Veren O'dur, alan O,

Seven O'dur, sevilen O.

İşin özü budur

Her yaratımda görünen O

Hakikat O.

∞

Garip Hane

Düştük garip haneye,

Bize seyir düşer.

Acılar dahi olsa seyirde sabır düşer.

Düştük çilehaneye,

Bize ram olmak düşer.

Kulluğun gereği, hizmet etmek düşer.

Yolumuz düştü, dünya iline

Hakk'ı hakkıyla yaşamak

İnsan olana düşer.

∞

Dervişlik

Dervişlik zor zanaat,

Er meydanında üzerine yıkıldıkça dünya

Ayakta durmak

Batıl olana meydan okumak,

Sükûtta sabır, ahlak ile yol tutmak.

Dervişlik zor zanaat,

Er meydanında nefisini düşman bilip,

Nefsi emmare ile savaşmak,

Olacak iş mi sonuç almak?

Allah'a tutunmak, hizmeti gözlemek

İnsan olmaya dair ne varsa hakkı ile yaşamak.

Allah'ta Allah'ı hakkı ile yaşamak

Nefsi emmare hilesine aşkın yaşamak

Sonuçta kolayı gerçekte bulmak,

Dervişlik,

Zoru gerçekle karşılamak

İnsanlık meydanında, insanlığı kucaklamak

Allah'ın âlemlere uzattığı eli olmak

İnsana uzanırken Allah'ı bulmak

Varsaydıklarına aşkın kendini bulmak

Gerçek olduğunu bilip, hileye kanmamak

Kendini kendine yol kılmak.

Dervişlik, kendiliğe dair

İnce ve derin bir sanat.

Aşk ile renklenen

Zorluklar ile biçimlenen

Gayret ettikçe görünen

Sırı, gerçeği olarak barındıran

Cazibesini, yaklaşımını gizemde bulan

Yaşamı, yaratan ile zevkli kılan

Paramparça değil,

Her daim bütünlükte kendini bulan

Dervişlik,

Zor ve güzel sanat.

∞

Ne Oldu Sana

Sen değil miydin?

Kapıyı aşındıran

Eşikte duran

Hizmeti gözleyen.

Sen değil miydin?

Avuç açan

Dualar ile yol tutan

Yakarışında kapıları açan

Sermayesi gözyaşları olan

Gözyaşlarında yıkanan.

Ne oldu sana?

Nefsim!

Sırtını dönen

Hainlerin kaçtığı gibi kaçan

Düştüğü yerde dona kalan.

Tövbeler tövbesidir sana hak olan.

Dönmedikçe aslına

Selam sana haram.

Kendini bulup, keşfetmedikçe

Acılar, belalar girdap

Sebeplerden fırtına

Sen cebelleşirken

Kurtuluş yolu sana haram.

Azıcık dur!

Bir nefes al, Hakk'tan.

Tövbeler tövbesine uğramadan

Gözyaşlarında Kevseri içmeden

Aslına dönmek sana haram.

Hakk'ın kapısı âdemdir.

Âdeme hizmet etmez

Doğrulukta, hayırda sürekliliği gözetmez isen

Huzur sana haram.

Huzur sana haram ise

Sensin kendine haram.

∞

İslam, Sonuçta Edinilmesi Gereken

İslam sonuçta edinilmesi gerekeni işaret eden kavramdır.
Ereğinde yaşandığında, hak edilmiş olandır:
İslam, Kur'an'ın yaşanmasıdır.
İnsan denilen gerçeğin
Kendini yaşamasıdır.
****
Gökler, yerde görünüş bulur
İnsan! Kur'an olduğunda
Görünüşe gelen Allah olur.
Gökler ve yer,
Kendiliğine doğru yürürken
Kutsi basamakları olur.
****
Nerede İnsan!
Kan döken,
Günahta fütursuzca yaşayan
Aşağılara sürüklendikçe
Parçalanmış insan!
Döktüğü kanın içinde,
Fütursuzca yaşadığı günahta
En büyük günahı,
Kendine ihanet etmekte bulur.
****

Acılar durak, dertler fırsat olduğunda
Kendine yabancı, kendini arar.
Sorguladıkça,
Geçmişin günahları cehenneme odun,
Vicdan, cehenneme açılan ilk kapı olur.
Cennete uzanmanın yolu olur.
****
Cehennemin dibi görünmez,
Acılar bitmez.
Pişmanlık insanı kavurduğunda
Yanmak değil, pişmek
İnsanın uğrağı olduğunda
Yanıp da kül olacak değil,
Yok olacak da değil,
Vicdan ocağında pişen
Kendine dokunduğundan da habersiz
Hüsran durağı olur.
****
Aşk, hasret, hüzün
Nur deryasına gark edecek ateşler olur.
Ateşe tutundukça,
Zor olanı yaptıkça,
Sonuç senindir.
İslam, sonuçta edindiğindir.

Edineceğin dindir.

****

Kolay mı İslam olmak?

Zor olanda Allah'ı bulmak?

Var olduğunun tadına varmak?

Kolay mı insan olmak?

İslam olduğunda kendini bulmak?

****

Ey İslam'ım diyen!

Soruların cevabını bulacak olan sensin.

İslam'ı yaşarken kendini bulması gereken sensin.

Nesnelerinde değil,

Kendiliğinde bütün

Kendiliğini bulması gereken de sensin.

****

Vicdanda günahlar seni kovalarken

Vicdan günahların kovalandığı yerken

Ruhun iyilikler ile doyması gerekirken

Kendini gerçek olanda bulması gereken de sensin.

****

Kendiliğini şiir gibi okuması gereken

Duygusunda İslam olması gereken

Hakiki insan olması gereken de sensin.

****

Düşündükçe yol almalı,

Olması gerekenler yapılmalı,

Hazine kendilikte bulunmalı,

Yaşadıklarında, halife olması gereken de sensin.

∞

Fırkayı Naciye

Fırkayı naciye dedikleri

Salih ameli önceleyen salihler

Hesabı mahşere bırakılmayan öndekiler

Harama meyil etmeyen takva sahipleri

Yoldan sapmadan nimete erenler

Âdemden Hateme

Sonrasında da

Allah için yaşayan

İslam milletine derler.

Değil Sünni, Şii, Alevi, Vahabi

Ve daha nicesi

Hak olandan sapmış nicesi

İçlerinde çıksa da inci tanesi

Allah katında kendini bulan

Takva sahipleridir.

Onlara er derler

Erkeği, kadını ile birdirler

Allah katında diri

Hakkı gereği yaşayan velidirler.

∞

Özgürlük

Kusur görme, kusurun olur

Yanlış bilme, yanlışın olur

Günahkârı hor görme, günahın olur

Hükmettiğin elbet seni bulur.

Allah'ın adaletinden kaçış yok

Yaptıkların seni bulur.

Haddini bilen, hayrı bulur.

****

Gelecek dediğini yabana atma

Yalan söyleyip ateşten gem takma

Hor görüp buzdan dağa hapsolma

Zina yapıp kararma

Kul hakkını gözetmeyip kendini ateşlere atma

Yarınını nefsine satma

Özgürlük dediğini

Hevanda arama.

Gelecek deyip de geçme

Kendini yaptıklarına esir kılma

Adalet er ya da geç seni bulur.

∞

Olmasın

Senin cehennemin üzerine

Kurulacaksa cennetim

Olmasın!

Acılarından mutlu olacaksam

Olmasın!

Gözyaşlarına sebep bensem

Olmayayım!

Ahuzarına sebep bensem

Olmayayım!

Âdemoğlu!

Aynı atanın çocuklarıyız

Aynı varın sonuçlarıyız

Ortak noktalarda anlaşmalıyız

Ortak değerlerde buluşmalıyız

Cehennem değil, yarını cennet kılmalıyız.

Zararın kârım olacaksa

Olmasın!

Perişanlığın benim yararımaysa

Olmasın!

Sana benden zarar gelecekse

Olmayayım!

Kan kusturacaksam

Olmayayım!

Âdemoğlu!

Sonuçta insanız

Hatalarımız olsa da

Af etmesini de bilmeliyiz

Beraber yaşamayı öğrenmeliyiz

Kötülüğü iyilikle savmalıyız

Cehennem değil, yarını cennet kılmalıyız.

∞

Bak

Hep sona bakarsın

Başlangıca da bak!

Nefesi Rahman üflendiğinde

Canlanan dünyalara da bak!

Bir sana mı üflendi

Nefesi Rahman?

Her daim üflenen ruha bak!

Her nesne birbirine can kılınmış

Her birine can veren

Gizli duran Allah'a bak!

Bu doğuş!

Okurken canlanan

Anlam dünyana da bak!

Birbirine muhtaç kılınmış her mahlûk

Her daim dokunan âlemler atlasında

Dokuyan yaratana bak!

Evvel neden O'dur!

Sonuçta varacağın nedenine bak!

Bir yaşam yeter mi?

Gerçeği bulmaya

Sayısız, hikmet dolu işlerinde

O'nu anlamaya?

Son diye gördüğün ölüm hilesinde

Bitimsiz yaşamda Allah'ı anlamaya bak!

Emir, her şeye biçilmiş bir gaye

Sen kendi gayende

Allah'ı hakkı ile yaşamaya bak!

∞

Duyarlılık

Sabahın şavkı ile yıkandı gözlerim

Hava parçalı bulutlu olsa da

Sağımda doğan güneş

Solumda batmakta ay

Önümde enfes bir manzara

Çocuğunun elini tutan ana

Ekmeğinin peşinde koşan insan

Yürüdüğüm kendi dünyam.

Kâinatın ferdi isem

Bu dünyanın âdemi isem

Başlangıcın sonucu isem

Misal vadisinde gezmekte isem

Her şey, beni bana anlatır.

Biraz tevazu ve duyarlılık

Her şey, seni sana anlatır.

∞

Koşarım

Zulmün elleri uzandı ayaklarıma

İtiraf edeyim, korkarım!

Karanlıktan aydınlığa,

Çocuk misali koşarım.

Hiç kaybetmedim

Korku ve neşeyi

Yitirsem,

Kendimden korkarım!

Karanlıktan aydınlığa

Bunlar ile koşarım.

Zulmün acıları serildi önüme

İnsanlığımdan utanırım.

Utancım ile geleceğe

Umut dolu bakarım

Bugünden geleceğe

Çocuk gibi koşarım.

Hiç kaybetmedim

Utanç ve umudu

Yitirsem,

İnsanlıktan korkarım

Karanlıktan aydınlığa

Bunlar ile koşarım.

∞

Kargalar

Kargalar;

Mağrur, kibirli ve bencil

Karalıklarına bakmaz

Leşe batmış gagaları ile bağırırlar.

Ayakları leş kokarken

İnsandan, insanlıktan uzak

Havada uçarlar.

İnsan olmaya direnirken

Bencilce yaşarlar.

Heva göğünün hırsızları

Nefsimin gizli yanı

Beni hep korkuturlar.

Sizler gibi olmaktansa

Göklerde hazin uçmaktansa

Sürünecek olsam da

Yerde âdem olur yürürüm.

İnsan olur sevinirim.

Kargalar!

Ben sizden uzak

Siz benden uzak

Hak olan ile şükürde yürürüm.

Nur göğünde Allah ile

Âlemlerde süzülürüm.

∞

Dünyam

Tavana bakarken renklenen dünyam
Bir ucu geçmişin anılarına uzanır
Bir ucu gelecek hayallerine
Kaygı, umut, sevgi, korku,
Duygularım, isteklerim
Düşündüklerim ve hayal gücüm
Daha nicesi ile renklenen dünyam.
Tavan kaybolur gözlerimin önünde
Dünyam, dünyalara açılan kapı olur.
Zan etme basit bir dünyam var.
Gerçek, yaşarken inandığım olur.
İnandığım, dünyalarda karşılık bulur.
Dünyamda yaşadıklarım
Dünyaların gerçeği olur.
Kendi gerçeğime, yabancı durmadığım
Bir dünyam var.
İddialı olduğumu zan etme
İnandığım, yalnızca bana ait bir dünyam var
Bu dünyadan,
Yeni dünyalara uzanır
Yeni dünyalar kurarım.
Tavan görünmez tuvalim
Yeni dünyalar hayalim

Diri kıldığım, ruh üflediğim isteklerim

Yeni dünyalar kurar.

Dünyamdan uzanırken sana

Dilin gerçeği ile gör!

Yeni bir dünyan var.

∞

Az görme

Rahmetten bir damla,
Az görme!
Çoğalır, dağ olur.
Hayırdan bir zerre
Az görme!
Çoğalır, bereketten kaynak olur.
Senin önemsemediğin
Çoğu insana hayat olur.
Acılara merhem olur.
Yaratanın kullarına ikramı olur.
Az görme!
Senin, nefsine yaptığın hayr olur.
Yarın önünde bulacağın nefes olur.
Kısas, yaptıklarının karşılığını bulmaksa
Rahmetten sana uzanan can suyu olur.
Rahmetten bir damla,
Az görme!
Günahlarına bedel, hayrın olur.
Elinden çıkan ile kurduğun dünyan olur.
Gönüller uzanan köprün olur.
Az görme!
Duyarsızlıkta boğulan insana
Yaşam sevinci olur.

Feda ettiklerin,
Nurdan beslenmenin yolu olur.

∞

Üzülme

Üzülme!

Aşkın günahı olmaz.

Yolu aşka uğrayana

Aşktan başka yol bulunmaz.

Üzülme!

Nefsi emmareye vurulan

Kılıçtır aşk.

Pişmanlık ateşini harlarken aşk

Nefsi emmareye fırsat verilmez

Irakları yakin kılan

Can kuşudur aşk.

Dur, durağı olmaz

Kendisine sınır vurulmaz

Yokluktan, vücuda getiren aşk!

Kast ettiğim ilahi aşk.

Allah ile vücud buldurtan aşk.

Varoluşun çoklu gerçeğinde

Yaşamı ayrıcalıklı kılan

İlişkide bütünlüğü sağlayan

Bir ateştir aşk.

Hayır, diyecek yiğit bulunmaz.

Ateşinde yananın günahı olmaz

Cazibesinden kaçan yiğit bulunmaz.

Emir, bir ateş yakmışlar
Başında tüter.
Aşk ateşinde yanmayan
Nefisine yiğit olmaz
Yiğit olmayanın
Velilikten nasibi olmaz.

∞

Hapsolan Ruhlar

Hapsolan ruhlar,

Üzerine yıkılan hayatlar

Gelecekten yoksun bakanlar.

Dünyayı sırtına yük eden

Altında kalıp, sonunda ezilen!

Değer mi?

İnsanlığa yitik

Yarınsız yaşamak?

Hapsolan ruhlar.

İbreti âlem,

Acılara mahkûm

Sonunda kaygı ile bakanlar!

Değer mi?

Değerlere yitik

Dayanaksız yaşamak?

İnsan olmaktan uzak

Hayvanca yaşamak!

Sonuç, cehenneme kendini atmak

Acılar içinde bakmak.

∞

Kaçış Yok

Kibir sarayında kurnazca yaşayan,

İnsan emeği üzerine sarayını kuran,

Allah'tan gafil kendini ilah kılan!

Sarayım dediğini yer yutar,

Emeklerin karşılığı seni tutar,

İlahlığın seni bozar.

Senden büyük Allah var.

Nokta gibi bir adan var

Varlık deryası senide yutar.

Sen zan etme ki

İlahi adaletten kaçış var.

Kimileri dedi, kaçarım

Kimileri dedi, bozarım

Kimileri dedi, dokunulmazım

İlahi adaletten kaçan mı var?

Emir, sen zan etme ki kaçarım!

Allah'tan kaçacak yer mi var?

Gerçek ile buluşmak var.

Haddini bilip yaşamak var.

∞

Evladım

Evladım!

“Dün, dünde kaldı

Yarın daha gelmedi

Bugün anı yaşarım”, deme!

Sen üç zamanlı yaşayan insansın.

Dünü yanına al

Sonuçlara göre yaşa!

Yarını önüne al

Sonuçlara göre yaşa!

Bugünü karşına al

Olması gerekeni yaşa!

Geçmişsiz, yarınsız

Günü yaşayanlardan olma!

İnsan ol!

Hakkı gereği üç zamanlı yaşa!

Sana bırakacağım mirasım,

Zamanı israf etmeden

Hakkı ile yaşaman.

Zamandan bana kalan miras

Az da olsa tecrübem.

Sana bırakacağım mirasım

Az da olsa tecrübe.

∞

İnsan

Âdem'e insan demişler

Zatı Ahad'a hamil

Nokta demişler

Cümle âlemi toplayı vermişler

Canına rahmet nefes vermişler.

Kimini âlemlere gebe etmişler

Kimini seyre duçar etmişler

Kimini nefsine esir etmişler.

Her birini bir yola yolcu etmişler.

Her işin sahibi Allah'tır

İnsanı işin ya memuru ya amiri etmişler

Emir, kimi âlemlere açılan kapıdır

Seni sonsuza açılan kapı etmişler

Noktayı Ahad'a kapı etmişler

Haddini bildirip hizmete vermişer

Nüzule sebep rahmet etmişler.

Hakk'ın aynası insan etmişler.

∞

Rahmet Herkese

Rahmet, herkese!

Küfür batağında çırpınan

Gece hayatında kaybolan

Haramdan gözü kararan

Zalimlik yapıp, kâr sayan

Biraz çaba ve emek

Sonuçta hak olanı gözlemek

Hak olana boyun bükmek

Hakkı olana razı olmak

Hakkı olanı aramak

Sonuçta affedilmek,

Varoluşunu hissetmek,

Hayat budur dediğine bedel.

Rahmet herkese.

Milyarlarca yaşam içinde

Kayıp giden hayatlar

Kimi değerlere yitik

Kimi de kendine

Allah'a yitik seyretse de

Rahmet herkese.

Zora talip dağ başını tutan

Deniz ortasında rızkını arayan

Tarlada ekin toplayan

Vazifesi başında olan!

Biraz çaba ve emek

Sonuçta doğayı rızık etmek

İnsanlığını katıp, yeniden üretmek

Varoluşa dair ne varsa hak etmek

Rahmeti hak edip, varlık deryasında seyir etmek

Rahmet herkese.

Canını dişine takıp yol tutan

Can pazarında, hakkı olanı arayan

Her şeye rağmen kucak açan

Şükürden geri kalmayan

Görmeyi, duymayı zevk eden

Her bir azasını hak eden

Bak,

Rahmet herkese!

Rabbin seyrinde

Gerisin geri dönülse de

Gaflet yol edinilse de

Biraz gayret ve emek

Merhamet, şefkat ve ümit ile

Varlık deryasında yüzmek

Sonuçta, rahmet herkese.

Herkese olsa da

Biraz çaba ve emek

Hak ettikçe, verdikçe

Rahmet herkese.

∞

Kur'an Nedir Bilir misin

Kur'an nedir bilir misin?

Nefsini gözetirken,

İlkesinden uzak okurken

Nereden bileceksin!

Sonuçlardan konuşandır

Değerleri önceleyendir

Devirleri cem edip

Varoluşuna aynadır Kur'an.

Anladıkça akla inen

Duygusunda kalbe inen

İnerken yeni dünyalar kuran

Allah kelamıdır Kur'an.

Amelde canlı kılınan

Yaşandıkça insan olan

Yeni dünyalar kuran

İlahi söz oluşunu, böylesi bulan

İnsana aynadır Kur'an.

Varlık deryasında

Nesin, ne değilsin

Hak ile batıl arası, neredesin

Sonuçta; olmaman gerekeni,

Olman gerekeni de

Kimlikte ait olduğun yeri

Gösterendir Kur'an.

∞

On Beş Temmuz

Allah bir nefes üfledi

Çanakkale'de, Kurtuluş savaşında da üflenendi

Allah'u Ekber sesleri

Savaşın işaretiydi

Tevhid kılıcı çekildi.

İman, millet diye göründü.

Meydanlara koşan millet

Emperyalizmin dişlerini döktü.

Bu millet, bu ruh ile

Çanakkale'de, Kurtuluş savaşında yaptığını

Bir daha yapmaktaydı.

Şehitlerin kanı ile mühürlenen tevhid

Esaretten kurtuluşun ismiydi.

Dualar ile nöbet tutan canlar

Gazilikle şereflendi.

Can feda şehitler

Vatanın, imanın şehitleriydi.

Hak, elbet galip gelecekti.

Allah'u Ekber sesleri

Zaferin işaretiydi

Güneş zafere doğmakta

Zaferin ismi

Deccalı püskürtmekti.

Emir, abartmadın on beş temmuzu
Nice on beş temmuzlar deccalı beklemekteydi.
Böylesi iman oldukça
Cesaret Allah'ta bulundukça
Düşmanın karşısında durdukça
Zafer, İslam milletinindi.

∞

Sen

Özünde güzel olan sensin
Çirkinliğe meyil etmektesin.
Aşağılara sürüklenirken
Dipsiz kuyuya inmektesin.
Dur demek sana yakışır.
İman dolu bir nefes çek
Rahmet etmeyi kurtuluş bil
Nefsi emmareye hayır demesini de bil!
Sen, Allah'ın cemali olarak yarattığısın
Özündeki güzelliği yaşamalısın
Geleceğe miras, sen olmalısın!
Önceden gönderdiklerin ile
Ahrete miras sensin
Sen, sana miras isen
Güzelliği bulmalısın!
Dipsiz kuyudan çıkmalı
Allah'ı bulmalısın
Ne için olduğunu O'nda bulmalısın!
Rahmet olup
Güzel olanı yaşamalısın
Sen, kendinden habersiz yaşamamalısın!

∞

Esma Yurdumdur

Ruh dedikleri, özüm diye bulduğumdur.

Sonradan bulduğum

Kendim diye bulduğumdur.

Kendimi gerçekleştirirken

Yeniden üretirken

Karakterde biçimlenen,

Kimlikte görünüş bulan

Kendim diye bulduğumdur.

Bedenim binek

Esma yurdumdur.

Yaşarken her birini

Bulurken kendimi

Allah yurdumdur.

Her bir esma, canıma can

Nefesi rahman

Allah yurdumdur.

∞

Tanrısal Oluş

Allah ile Allah'ı yaşamak,

Nefsi emmaresine galip

Eşyaya aşkın

Kendi oluşun hikmetini,

Kendi gerçekliliğini yaşamaktır.

Eşyanın tabiatında yatan gerçek

Yokluğa uzanırken bitimli oluşunda

Allah'a ulaşmaktır.

İnsanın fıtratında yatan gerçek

Allah'ı yaşamaktır.

Kâinatın gerçeği insana ulaşmaktır

Ulaştığı insanda, Allah ile buluşmaktır.

Emir, küçük âlemim diye bakma kendine

Nefsi emmarede yitik kalma kendine

Yaşadığın hakikatin hürmetine

Esması ile Allah'ı bilmeli, yaşamalısın

Yaşarken sen O'nu

Haddini bilmeli, tanışmalı, kavuşmalısın

Meleklerin inerken yükseldiği

Kâinatın miraç ettiği

En büyük ayet, insan olmalı

Tanrısal oluşu, insanlıkta bulmalısın.

∞

Her Biri Kendi Dünyasında

Her biri kendi dünyasında
Bitkiler, hayvanlar,
Denizde yüzen nicesi
Yerin, göklerin melekleri
Cinler ile yaşanan ortak dünyada
Felekleri de unutmadan
Her bir canın,
Kendine ait kıldıkları
Beraber yaşadıkları
Kendine ait dünyası var.
Âlemlere nokta insan konulsa da
İnsanın kendi canına düştüğü bir dünyası var.
Can derdine düşmüş,
Tarih yazdığı bir dünyası var.
Diğer dünyalardan kendini soyutlamış,
Kendi dünyasında, kendine hapsolmuş,
Acınacak dünyası var.
Dünyasının zincirlerini kıracak
Dünyalar ile tanışacak
Ötekini yok saymayacak
Yeni bir dünya kurması da var.
Her bir dünyaya rahmet olacak
Tanış oldukça, ayrı durmayacak

Yeni dünyalar ile buluşması var.

Emir, her bir dünyada hapsolmuş nice can var.

Seyri Allah'ta, gafil yaşayan var.

Sen canını dişine tak,

Geçmişi, batılı dünyası kılanlardan uzak

Yeni dünyalara bak!

Senin, Allah'a ait bir dünyan var.

∞

Rahmet Muradımdır

Sonuç dediğimiz,
Yeni bir dünyada doğmak ise
Esma-i Hüsna ile anlam bulan
Değer, duygu, iman ve eylemde yaşanan
Allah'a duyarlı olduğum
Hakkı gereği ile kendisini yaşadığım
İlahi dünyada doğmaktır muradım.
Sen, Ben değil derdim,
Yeni dünyamda
Allah ile doğmak istedim.
Görülen o ki
Sıfatı sıfatım, ahlakı ahlakım olduğunda
Dünyaları kucaklayan, dünyalara aşkın
Yeni bir dünyam var.
Yabancı olmadığım
Biz diye baktığım
Yeni bir dünyam var.
Sen savaş açsan da bana
Benim böylesi bir dünyam var.
Sonuç, benim dünyama varmaksa
Helak olacak, bir dünyan var.
El uzatsam, tutmayacak bir kibrin var.
Dokunsam, şımaracak azgın bir nefsin var.

Görülen o ki

Yıkılması gereken bir dünyan var.

Rahmet muradımdır

Pes etmeyen bir inadım var.

∞

Fani Olan İçinde

Ya nimeti gani

Kendisi Aliyy, Kaviy olan

Can içinde can olan Allah'ım!

Davud, "şükürden yana acizim" dedi

Âlemlere rahmet Mustafa, şükrü amelinde gösterdi.

Bizler şükre, böylesi durmuş kullarız.

****

Ey zalimliği yanına kâr kalmayacak kişi!

Biz böylesi yaşarken şerr uğramaz bize

Vekilimiz Allah, imanımız tam iken

Uğrasa da zararı dokunmaz bize.

Hak olanı yaşamak için, fırsattır bize.

Senin zulmün varsa

Allah yeter bize.

****

Hak sonuçta galip gelecekse

Eşkıya, zorba olsan ne yazar

Deccal olsan ne yazar

Sana cehennem yazılmış

Dünya senin olsa ne yazar

****

Hakk'ın mekânıdır her dünya

Hükmedeni Allah iken

Sana da yok olmak yazar.
Emir, gör zalimlerin sonunu
Dünya onlara yâr olsa ne yazar
Kör kuyu diye bulacakları
Karanlığa mahkûm olmak yazar
Her birine sonunda ölüm yazar.
Nefislerinden asıldıkları
Ateşten azap yazar.
Tarihte karşılığı çok
Hepsine sonunda zayi olmak yazar.
Dünyanın onlara da yâr olmayacağı yazar.
****
Şu fani dünyada
Gerçeğe, insana dair yaşanacak
Ne güzel şeyler var.
Fani olan içinde bize
Allah'a yâr olmak yazar.

∞

Olmadan Oldum Dersin

Sanatı bilmeden sanatçı oldum dersin.

Şifayı bilmeden tabip oldum dersin.

Hakkı, hakikati bilmeden hoca oldum dersin.

Refiksiz yolda, şeytanın ile yürürsün.

Hizmet, Allah içinken,

Menfaat beklemeden, gönüllük esasken

Nefisine, şeytanına alet edersin.

Gerçeği duysan, nefsine kahr bilip kibirlenirsin

Sen ne biçim bir mahlûksun.

****

Olmadan, oldum dediğin ile cehenneme yürürsün

Hidayetten uzak, küfür verirsin

Kaş yapayım derken, gözden edersin

Burnunun dikine, nasihat dinlemezsin

İnsana zahmeti vazife edinmişsin.

Yola koyayım derken yoldan edersin

Söz dinlemez inat edersin

Sen ne biçim bir mahlûksun.

****

Lanet halkasını giymek yaraşır mı sana

Haktan, hakikatten uzak yaşamak zulümdür insana

Emir, sen şeytanını sat gitsin Allah'a

Fakrı ahlak edin, hakkı ile yaşa

Maskesiz bir dünyada kendini yaşa

Haddini bil, insanca yaşa

Yol dedikleri dinde hakkı ile yaşa

Dünde, günde, yarında Rabbini bul

Zamana aşkın Rabbini yaşa.

Olmadan oldum demek, yaraşmaz sana.

∞

“Demiştim” Demeyeceğim

“Demiştim” demeyeceğim.

“Denilmişti” dememen için

Hakir kılmamak için

Garip bakmaman için

“Demiştim” demeyeceğim.

Pişmanlık ateşi yandığında

Gözyaşlarında kaybolduğunda

“Keşke” demekten kahr olduğunda

Tecrübeler sığınağın olduğunda

Ne demek istediğimi bilirsin.

****

“Demiştim” demeyeceğim.

Kahrın sebebine takılmadığında

Acziyeti, hatayı

Kendini bulmanın fırsatı kıldığında

Yaşadıklarını hikmeti ile bulduğunda

“Keşke” demeyeceğin günü bulmuşsundur.

“Denilmişti, keşke” demeyeceğin gün,

Ne demek istediğimi bilirsin.

****

“Demiştim” demediğinde

“Denilmişti, keşke” demediğinde

Yaşadıklarında takılı kalmadığında

Kendi ayağına çelme takmadığında

Bin nasihatten, bir musibetin efdal olduğunu anladığında

"Demiştim" demeyeceğin hayat okulunda

Mezun olan sen olacaksan

Sen seni böylesi bulacaksan

Yaşadığında öğreneceksen

Ne demek istediğimi bileceksin.

****

"Demiştim" demeyeceğim.

Tüh, keşke demeyeceğin gün,

Tecrübede kurtuluşu bulduğunda

Hikmeti ile baktığında

Sebeplere aşkın kendini bulduğunda

Ferdiyetin hikmetine erdiğinde

İstenenin sen olduğunu anladığında

Ne demek istediğimi bilirsin

****

"Demiştim" demeyeceğim.

Ölüm, izin belgen olduğunda

"Keşke" demekten utandığında

Pişmanlığın eksik kaldığı

Mahşer gününü bulduğunda

Korku yüreğine salındığında

Ne demek istediğimi bilirsin.

****

Emir, bu doğuş!

İster nefsine oku

İster Allah'tan oku

Keşkenin yitik kaldığı gün

Gelmeden önce oku!

Tekâmül sürecinde olan biteni

Olması gerektiği gibi oku!

Hakkı ile bil, tadında yaşa

Rıza ile oku!

Sen kendini yaşarken

Böylesi oku!

∞

Dokunmam

Servete dair sahiplendiğin

Nefsine mal ettiğin

Her ne var ise dokunmam.

Kutsal bildiğin

İçinde yaşadığın

Dünyana kattığın

Her ne var ise dokunmam.

Değer dediğin

Tabu kıldığın

Dokunulmaz sandığın

Her ne var ise dokunmam

İzzet, iffet ve rızayı gözetirken

Rızan olmadıkça dokunmam.

****

Değer dediğin namusun ise

Harama dair ne var ise

Allah namusum olduğu için, dokunmam.

Dokunmam ama

Her ne ki kendine mal etmişsin

Gaflete sebep etmişsin

Dokunulmaz desen de dokunulur kılmışsın,

Bir de bakmışsın

Zamanın dokunuşlarında kaybetmişsin

Dokunan Allah'tır görmemişsin
Sebeplerde aslına yitik, kör kalmışsın.
Emir, böyledir!
Zamanda yitirmeyeceğin değer edin!
Allah'ı namusun, kutsiyetin,
Canından önce gelen can edin!
Bitimsiz bir yoldasın,
Dokunulmaz refik edin!

∞

Hesapsız Allah İçin Yaşamak

Sigortam,

Hak olanı yaşayışımda

Şerden kaçışımda

İyilikler yapışımda

Hesapsız, Allah için oluşumda

İlahi adalet gereği bulduğumdur.

Doğru ve ahlaklı isem

Bencil değilsem

Rahmet sahibi isem

Sigortam, verdiklerim

Hakk için bıraktıklarım ile bulduğumdur.

Emir, nefsi emmareden beri

Allah'a sigortalanmışsın

Musibetten emin,

Allah ile yaşamaktasın.

Sen Rabbine güven

Hesapsız yaşamaktasın.

∞

Ölüm En Hakiki Gerçek

Renkler birbirine karışmış

Kokuşmuşluğa alışılmış.

Gözler kör,

Kulaklar sağır,

Kalp duyarsız,

Düşmanca saflar tutulmuş.

Allah'ın mülkünde,

Allah'tan bi haber

Her şey kendiliğe mal edilmiş.

Zulme, acılara sebep

Savaş kapıyı çalmış.

Bakışlarda çaresizlik

Zaman korkuya gebe, bitimsiz sanılmış.

Emir, ölüm en hakiki gerçek

Her nefsin tadacağı kıyameti bil.

Allah'ın hesabından kaçılmaz,

Olan biteni,

Kendi nefsine ayna bil!

Hakkı ile yaşa haddini bil!

Görünen ibrette, kendini bil!

Korku salınmış dünyalara

Rahmeti nefes bil!

∞

Hakkı ile Bul Hakkı ile Yaşa

Her olgunun, olayın

Bir anlamı, ruhu var derler.

Anlamını, ruhunu yaşamadığından

Uzak,

Kendisine yitiksin derler.

****

İstanbul'da İstanbul'u yaşamaz

Sohbette muhabbeti bulmaz

Namazda namazı kılmaz

Kendinde kendini yaşamaz

Allah'ta Allah'ı yaşamaz

Sürüklenir durursun.

****

Elinin altındakilere ırak

Ayağının altındakilere uzak

Yakin bulmaya yitik

Can içinde cana ırak

Hevasını ilah edinmiş

Duyarsız yaşarsın

****

Sen sana,

Kıymetini bilmediklerine uzaksın.

Tadında bulmadığın,

Hakkı ile yaşamadığın,

Anlamında, duygusunda, değerinde kendine katmadığın

Her ne varsa ise uzaksın

****

Emir; kalbin, aklın, elin, ayağın

Hep başka yerde

Parçalanmış yaşarsın.

Yaratandan bildiğin her ne ise

İçinde yaşadığın her ne ise

Hakkı ile bil, hakkı ile bul

Hakkı ile yaşarsın.

****

Yaşadığının tadında

Yaşadığına aşkın

Sen,

Olanı, gerçeği ile yaşarsın.

Yekpare,

Kendiliğini hakkı ile yaşarsın.

∞

Acılar

Acılara mektup yazdım

Nebilerden cevap aldım.

Mazlumların ahını duydum

Can evimden cevap aldım.

Acılarda yoğrularak vücud bulan

İnsandan cevap aldım.

****

Uhutta düğümlenen nefeslerde

Hüzün senesinde akan gözyaşlarında

Kerbelada akan kanda

Arakana uzanan yolda

Yaşayanlardan cevap aldım.

****

Hayat meydanında

Savaş alanlarında

Her ne ki yarına taşınacak

Miras bırakılanda

Acılardan cevap aldım.

****

Buzdan kadeh,

Ateşten şerbet,

Allah'ın eli sandım.

Acılar ile uzanan rahmet eli

Boğulurken nefes aldım.

****

Us, vicdan, tecrübe, umut

İnsana dair ne varsa,

Miras bırakılacaksa

Yarına uzanılacaksa

Hayatta kalınacaksa

Kemale varılacaksa

Acılardan rahmet aldım.

****

Emir, acılar uğrar geçer

Duygu selinde seni süzer

Hakiki insan olmak için

Acılar, vurur da üzer.

Sonunda gelir geçer.

İnsanı terbiye eder.

****

Hak, hakikate giden yolda

Acılar, kaçılmaz uğrak,

İman dolu sineyle

Aldığın her nefeste

Sen, Allah diye kıblene bak!

∞

Kısas Her Yerde

Hintlilerin karma dediğine İslam'da kısas denir.

Göze göz, dişe diş denilse de

Yaptıklarının bedelleri ile hesaplaşamaya denir.

Kötülüğün, zulmün kâr kılınmadığı

İyiliklerin karşılıksız bırakılmadığı

Adaletin uygulama ilkesine kısas denir.

****

Kısastan kaçacak mahlûk yoktur.

Aslına bakılırsa, hikmeti aranırsa

Esmayı hakkı gereği yaşamayı,

Gerekli kılan ilkeye kısas denir.

Nasıl yaşanacağını belirli kılan

İlahi adaletin görünüş biçimine kısas denir.

****

Hakkı ile yaşamadığını

Hakkı gereği hatırlatırlar.

Nasıl yaşaman gerektiğini

Kısas ile buyururlar.

Kısastan kaçacak yer yok

Er ya da geç adaleti hatırlatırlar.

****

Yaşadıkların, yaptıkların her ne ise

Sonuçta hesaplaştırırlar.

Gönül meydanında gaflete dalsan da

Er ya da geç vicdanı uyandırırlar.

Kendi kitabını okuyacağın

Mahşer meydanına bırakırlar.

****

Emir, ilahi isimleri hakkı ile yaşa

Hakiki yaşamadığını, hatırlatırlar.

Adaletin gereğini yaparlar.

Sen nasıl yaşar isen

Seni öylesi karşılarlar.

Kimseyi hesapsız bırakmazlar.

****

Sahipsiz deme, baş deyip geçme

Er ya da geç Rabbini hatırlatırlar

Hikmete duçar bırakırlar.

Vicdanı uyandırır, mahşeri kurarlar

Esmayı nasıl yaşar isen

Öylesi muameleyi, hak kılarlar.

∞

Fani Oluş İçinde

Hayat girdabı içinde

Sürüklenir durursun.

Nuh'un gemisine mi bindin

Sevinip durursun.

Hevasını ilah edinmiş

Gezinip durursun.

Olacağa dair senedin mi var

Kibirlenip durursun.

****

Örümcek ağı gibi

Yıkılası evin var.

Altından kalkamayacağın

Şerre dair işlerin var.

Hayırdan bakıldığında

Acınacak halin var.

Kıyametin kopmadan önce

Kurtuluşa çare var.

****

Emir, kendine fazla güvenme

Hak, hakikate uğramadıkça

Dosdoğru olmadıkça

Sonuçtan haber almadıkça

Yarına umutla bakmadıkça

Heva ile sevinme.

Hayat girdabı içinde

Fani oluşu da seyreyle

∞

Kavuşalım

Sana ait şeyler ile

Gelme bana!

Maskeler ardında

Bakma bana!

Varsaydığın ne varsa

Bırak, gel bana!

****

Seni benden ayıran

Sen, ben olmaya dair

Yabancı olmaya dair

Uzak kılan ne varsa

Perdelere dair ne varsa

Aşk ile yak, gel bana!

****

Mekân aramıza girmesin

Zaman bizi ayırmasın,

Mekâna, zamana aşkın

Birliğin gerçeğinde buluşalım

Biz olmaya dair nefeslenelim

Kavuşalım, gel bana!

****

Afakta, tende değil,

Gönül yurdunda buluşalım,

Aşk ile kavuşup

Rızada buluşalım,

Hakiki oluşta biz olalım,

Çokluğu, yalnızlığı bırak, gel bana!

****

Cancağızım!

Ayrılığa dair ne varsa

İçin kan ağlasa da

Kendi kanında boğulsan da

Perdesiz, maskesiz

Sadece kendin ol, gel bana!

****

Emir, korkularını aşmadıkça,

Hak olanı yaşamadıkça

Can evinde buluşmadıkça

Allah'ın hakikatine varmadıkça

Noktayı Kübra olmadıkça

Ayrılıklar bitmez, gel bana!

∞

Bu Bir Döngüdür

Beden toprağında yoğruldum

Âdem diye vücud buldum

Nuh'un duygu selinde

İbrahim'in akıl yelinde

Musa'nın asası elimde

Poseidon'un mızrağı ile

Nefis ejderini vurdum.

Rahmandan nefes alıp

Kaf dağına kuruldum.

****

İsmail'in nurlu bakışında

İshak'ın anlam arayışında

Davud'un muhabbet nefesinde

Süleyman'ın hikmet bakışında

Üzeyir'in düşünce selinde

Zekeriya'nın sukut edişinde

Öğrenmenin yolunu buldum.

Rahmandan nefes alıp

Âlemler otağına kuruldum.

****

Yahya'nın zarafetinde, kitap tutan eli ile

Meryem'in hesapsız rahmetinde

İsa'nın mana yurdunda

Hesapsız rahmet oluşu ile

Rahmet ocağını kurdum.

Muhammed dergâhı, gönül yurdunda

Ali'si, Sıddık'tan himmet ile

Allah ile buluştum.

Can evine kuruldum.

****

Emir, meleklerden öte değil

Hayal sultanında gezindin

Aşağılara indiğinde

Gerçekten uzak kaldın.

Gerçeğe ermek için, geçmişlere uğradın.

Bugünde bulmak için, insana uğradın.

Geçmişlerin mirasında

Allah'ın otağı insanda

Bu gün de karar kıldın.

****

Bu bir döngüdür

Varoluşun gerçeğinde

Olup bitmekte olanda

Herkes için olanda

Hatmi Meratip seyrinde

İnsan olmanın gerçeğinde

Can içinde can olan Allah ile

Başkası değil, kendini buldun.

Allah'tan nefes alıp

İrfan yurduna oturdun.

∞